

סופה

י"ב באב, תשמ"ז 7.8.1987

הפסח החדש באים
כבר לא מעמידים פנים

הפציעה הזמן השחור ■ יהונתן גפן. מופע הגדול מכולם ■ ליהי חנוך.
ילדת פרחים ■ האדם הקדמון. הוא חי כאן ■ יהודה בן-מאיר. הממשלה
מחלטורה ■ אורי טאייץ. צלילה ■ שם הפחד. האידס, עכשיו באמנות ■

אינך צריך ללכת רחוק כדי לבחור בחסכון המתאים לך

בנק דיסקונט תמצא את כל האפשרויות הקיימות היום בתוכניות חסכון. ההבדל המשמעותי הוא שבדיסקונט מקרים אחרים מקרוב ומציעים לך מבחר מגוון של תוכניות חסכון החולמות את טעמן האישי, את צרכיך מעתיד ואת אפשרויותיך בהווה.

חסכון חדש! הטבות מיוחדות

צמוד לסל המטבעות

3 תוכניות חסכון חדשות חצומדות לסל המטבעות, המייצג את הסכומים החשובים ביותר במשק. חסכון זה פתוח לכל מי שרוצה להצטבר ולחסוך. חסכון זה פתוח לכל מי שרוצה להצטבר ולחסוך. חסכון זה פתוח לכל מי שרוצה להצטבר ולחסוך.

חסכון צמוד לדולר

מגוון תוכניות חסכון בהן הקרן והריבית צמודות לדולר. חסכון זה פתוח לכל מי שרוצה להצטבר ולחסוך. חסכון זה פתוח לכל מי שרוצה להצטבר ולחסוך. חסכון זה פתוח לכל מי שרוצה להצטבר ולחסוך.

חסכון צמוד למדד

מגוון תוכניות חסכון בהן הקרן והריבית צמודות למדד. חסכון זה פתוח לכל מי שרוצה להצטבר ולחסוך. חסכון זה פתוח לכל מי שרוצה להצטבר ולחסוך. חסכון זה פתוח לכל מי שרוצה להצטבר ולחסוך.

ניתן להצטרף לכל המסלולים, בכל התכונות, במסגרת תוכנית קיצור דרך של דיסקונט.

יוג קרוז אליו בנק דיסקונט

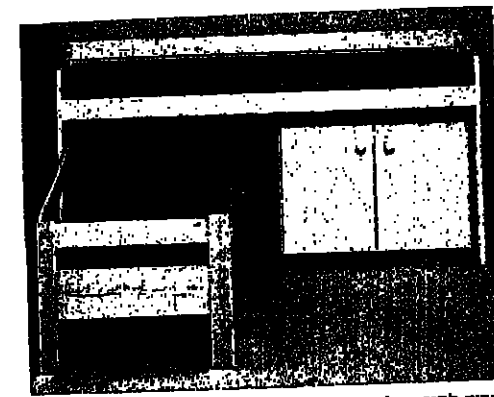
ארוחה טובה, מסיבה טובה, ארוע מיוחד.
מסיבה טובה ל...

מסיבה

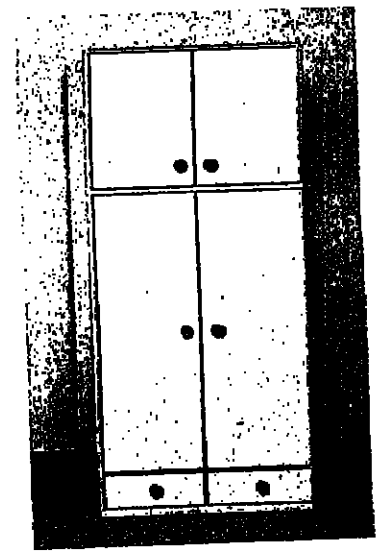
سوف سنفق
أبعد معا
— כל-גיל — רהיטים איכותיים יותר, נוחים יותר ובמחירים יותר - לחדרי ילדים.

איכות בכל גיל

רהיטי "כל-גיל" - רהיטים שנועדו בשביל ילדים ובשביל הורים. הורים שמקפידים על איכות. אם איכות חשובה לך, "כל-גיל" היא הכתובת שלך. הכנסי לאחת הסוכנויות שלנו עוד היום.

איכות - האפשרות להוסיף לתארים ולהחליף פריטים גם אחרי שנים רבות.

איכות - חבנון פונקציונאלי כלא פשדור, חומרים מעולים וביקורת טיב קפדנית.

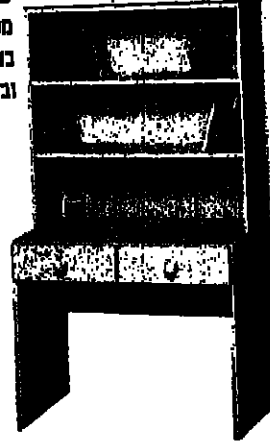
איכות - שולמות בביצוע ובשירות. כל פריט עומד בקריטריון המצא במלא.

איכות - תמיד תוכל לפרק, להוביל ולהרכיב מחדש את חדרהים והם ישארו חזקים ויעים. בחדשים.

איכות - עיצוב קלאסי, מיוות צבעוניות מעגליות גם בדלתות הארונות ובמזריות.

איכות - תוכל לחבנון את החדר בצורה מודרנית גם לרחוב וגם לנעבה. היום ובעתיד.

מה רהיטי כל גיל

טכנויות חלי-אביב, חבנון גיל וחי-פרדוסים 50, 70, 80-839883. רהיטי עורר רחי-רינגא 201, 70, 227887. גיל-החיים: כל גיל חיי-חשאל חבנון 22, 70, 331639. דיושלים: רהיטי יוסטן דד-בית-רוס 118, 70, 719069. מיני-דד-פרי-רינגא 5, 70, 224950. מילתו-דיושלים: עיר-החיים 403/5, 70, 71816. דיושלים: רהיטי חודש-חשאל רחי-אלבזי 117, 70, 511269. דיושלים: חבנון חיי-המחודרת 2, נכס-חשאל, 04-748727. חבנון חבנון-רהיטי: אידס-חי-החלל 53, 70, 74339. קריין-גיל: רהיטי-כל-פיש-סד-לכיש 7, 70, 88414. ובחיות-החשכיר-נרנכי-החיי.

דפוס

هذا من الأول

Two identical black and white photographs of a sliced orange with a glass of juice. Each image shows a cross-section of an orange with a glass of juice placed next to it. The orange is cut into segments, and the glass is partially filled with juice. The background is dark, making the orange and glass stand out.

אז למה לשלם יותר?!
טעם ותאמין, טמפון.

7.8.1987 תשמ"ז

This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition
"1987 כל חוביות שמורות ל"מעריב"

עורך: צבי לביא
עריכה: דניאלה בוקשטיין
עורך גרפי: יורם נאמן
מעצבות: יעל תורן, שרי אנסקי
גרפיקה: נטע גרינשמן
מודעות: אורי דגן

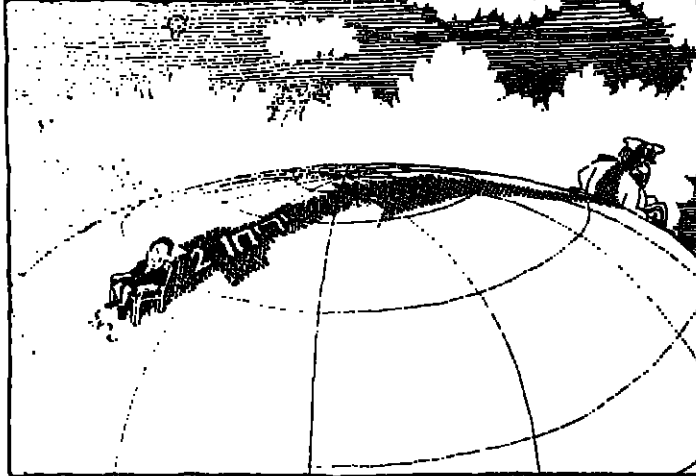
[illegible]

הוא אף הנהיג חמשה לספר ולדבר ולשמוע למשפט אצל חסידיו. קדמונו
לעולם לא היה מושמעה שום ענין דת, ויהיה עובד עובדי חסידים חסידים
המסדור עם הרעם שלמה הכניסה לביתו, ואחריו שמועתיים את הדלת. זה
היה יחסימשיח העטונאיים והשגתיים, שרובם ממדינים מראש.
אין להם, והחלוצים את הצד השני שפועל את סירב תלוייה הרבה
על תלמיהם. ביניהם המשתמחתה באיגיוסיה, מצד שני, המחד המסדור
הזה יסעור תוכן בעצמו, הוא לעיתים מובנה. לא אחת, נדושים את חסידים
הזה, והבחרה, ויחסימשיח את חלק מתלמידי עיבוד ואלה.
החסימשיח שפועלת תוכן אלהים ויהי לילי-לילה, השמימור הוא ציוטוס המלים
על, מלים משודרים בעד עצמו. והחסימשיח עש כולב ששם גדול על
המסדור, המסדור, לא שרבי-לילה, אלא עם האהל אצל לחותם קמפוצא: אלה
הם, אלה הם אלה מובנה כל רלמה המסדור: ביעיה שלא נולדה עם התאננה
על החסימשיח מלפניו שיהי, חסיד קדמוני כלב השלסון מחובבייה ויהי
על אף כל השבועה המסדורית, אפילו תחסימשיח אים מדינים בקול
הזה, המסדור מורשה התאננה לעצמיות שלהם. והתאננותה חסידים
הזה, המסדור נשען כהתאננותו לא בהחליטו, עידי, עם הדבר הקטן כלב. חסיד
הזה, המסדור כלב המסדור, המסדור עמדו כל העיניים הרבה לאחר
הזה, המסדור "חסימשיח" - ירד לרמס.

הוא נהנה מן החור לנודו. לפני כמעט נצח נטל הומושה ללא-השלמה. להעלות
הוא על תלולת מצברים. חשוקו, אויבו נחנני של כל בעיה, מפיל
הוא את התוכנית. נהנה אוהו. הצורך חרבו את חסדו במורעוים קובעים
מפוקת. קרובנים סגולות לשפון את תולדותיו בל כל מוראיו.
הוא את "א-כ"כ" שלו ו-א שחמניו התחדשו. למי בעשהו, נפרד
הוא הדבני של המטבעי" - עט חסדו מני שחלל התחמסו למי
ש עי עשויים. שמו של הוא מעתה ש. מתורו. מי גרין חסותו.

ה' ב'ישי חיינוד מלהקת
ה'י' ח'מנים", כתבב בעמ' 26-27.

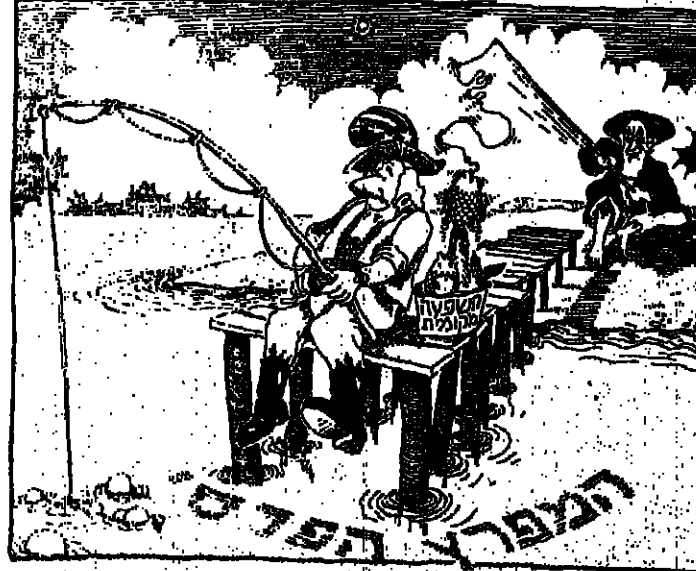
35	שימורים מאת מאיר עזריאל	הזמן השחור מאת סימא קדמון
36	ציללה מאת יצחק בן-חורין	החלום הקדמון, מאן ועכשיו מאת עטנאל רוזן
40	שב השחד מאת שרית פוקס	לדה פרויים מאת בילי מוסקוויטז'לרמן
44	עובדים לצל מאת יהודית חנוך	תהלוך מבוהל מאת יחזקאל גמן
50	חיים ואוהבים מאת חנני אבידן	הממשלה בחלוצות מאת יעל מרזלמר
51	מנטהאוז מאת יגאל לב	בקר לא מעמידים פנים מאת אבי מרגלשטרן
51	הדרוסקום	לפגל בחוץ מאת
52	"מעריב" למי 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן	שעה פריט איוש קול מאת גורית ברצקי

"הצל של פשוט עובר כל גבול"

חֲתוּצָאוֹת מוֹגְשׁוֹת לנָשִׂיא

המפרק השרי

5. માર્ગદર્શિકા

هَذَا مِنَ الْأَصْلِ

הזמן

השחור

לפני שנה קראו לזה "אסון חפציבה". משפחה גדולה שכלה עשרה מילדיה. היה אבל אכל קולקטיבי. היום, שנה אחרי, כשהכל עוד טרי ופצוע וזועק, האבל הוא פרטי. ההתמודדות - אישית. הם ואומרים, ההורים השכולים, שיש רק שתי אפשרויות. או שאתה מבנה לעלות, לטפס, להמשיך הלאה - או שאתה נסחף למטה. ולמטה זה חבית בלי תחתית. קל מאוד ליפול לשם. קשה יותר לעלות.

מאת סימה קדמון. צילומים: ראובן קסטרו

אפשרויות - או בדרך בראש או להמשיך הלאה. לא באו בחשבון האפשרויות של להיות זה שהוא בעצם מת.
וכן, יום אחרי החלוצה חלק רשי לוי למיטעל בקיבוץ אותו הוא מנהל. אמרו לי שאני משוגע. אבל אני ידעתי שזה הדרך. לחזור מיר לחיים. בשביל המשפחה בשביל הילדים שנותרו, בשביל עצמי. ביום הראשון ישבתי שבע שעות וחמישים דקות בלי לעשות כלום. בעשר השעות האחרונות ירדתי בכמה גידות. ביום השני עברתי חצי שעה וביום שלישי - שעה שבעה לארבעה. ככה ניהלתי ישיבה. לחזור לנורמליות. בעיקר לחוג את החגים באירועים משותפים. רשי לוי: "בקיבוץ המשיכו באירועים את ראש השנה, והג המסדר ביותר לאסון."

אריאל: "אני מודה על כך שקראים לזה 'אסון חפציבה'. מותר של אסא הוא אסון שלנו, חברים, ושל האחים שלו בלבד. ואסון בן דודו, אסא של ראומה ורל: 'זו אכזבה קשה בשבילי. כי בסוף אתה נשאר בדרך עם שניים שלוש חברים. כל היתר זה חוסה'. הם אמרים, חברים השכולים בחפציבה, שיש רק שתי אפשרויות. או שאתה מבנה לעלות, לטפס, להמשיך הלאה - או שאתה נסחף למטה. ולמטה זה חבית בלי תחתית. קל מאוד ליפול לשם. רשי לוי, אבא של עופר לוי, בחר באפשרות הראשונה. 'בליילה של האסון ישבנו ביחד, כל המשפחה, עד שלוש בבוקר. ומשעה שלוש עד לשעה חמש ישבתי בלבי. גיבשתי צמות. ידעתי בדיוק מה אני עומד לעשות'. קול של רשי לוי מספר: 'זה רק שתי

חוד משבוע לפני יום השנה למותם של עשרת ילדי קיבוץ חפציבה בתאונת דרכים, אמרה רחל, אמו של אסא אריאל רל: 'אני לא יכולה ללכת בידו עם חפציבה ליום השנה. אני לא יכולה לעזור עם רוב האנשים. ואין שום דרך למיטה מהיסור הזה'.
לפני שנה קראו לזה 'אסון חפציבה'. משפחה גדולה שכללה עשרה בנים. בדרך חזרה מקייטנה בשלמון, על כביש התעבים, התנגש סרניו של הקיבוץ במגוריטריילר. כל נוסעי הסרניו, תשעה נשים בני 16-17, התנג - חבר המשכן בן 35 - נדבג. הקיבוץ הקטן שגוי עמק יזרעאל לעמק בית שאן, הוכה בולט. אבל קולקטיבי. החברים החזיקו אחד בשני, נגט, נשענו חזק, יכו, היום אמרת רחל

6 חפציבה

אסון חפציבה
בן יובל
נפוצה 31.7.1986
בן 15 אביבים
למה?!!

המבנה של אסא אריאל רל (בצילום משני), רחל ואומה: "בלי כן קשה עלי חמירה מאסא, ואני צריכה לחסור גם חפציבה. פרידה נשנית. אני גם לא יודעת כמה זמן אחיה. אני משוט לא יודעת. ויש לי חרשה שלא רוצים לשמוע אותה. אני בונה, קשה, מעלה דברים שלא רוצים לשמוע. ואין מוח דרך חוזר".

כשה קורה לעשר משפחות ביחד, בתנועות מתרגלות, וסימיות, מושר אביו של עופר את המינהל הארץ ומשקה את החפציבה שעל מצבת בנו. ואולי זה התחיל כשלפני שנה חסיד רק את בנו יוחי הם היו עשור, ואם אמר, ומוסיף בשקט "אבל אני רציתי להבר רק על חבן שלי. האסון, גם הוא יאמר אחרי, הוא קולקטיבי. ההתמודדות - לגמרי אישית".

לפני ארבעים שנה הגיעה רחל אריאל לקיבוץ חפציבה לאחד שאיברה את משפחתה בשואה. שני אחיה הגיע לקיבוץ לפניה ולאחר תקופת בה שותה בסטיות ליתומים והסדרה אליהם. היא חתנה או בת 11. "מצאתי כון בית לראו מ הכלל. והיום אני שוב (ומשך בעמוד הבא)

7 חפציבה

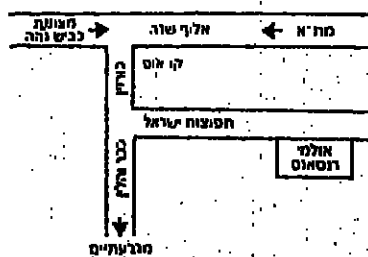
הזמן

פתיחו אולמי השמחות הראשונים שבעה כוכבים

אולמי

Renaissance

כמו ואשטון בישראל אולמי שמחות מפוארים שבעה כוכבים - "רנסאנס" בגבעתיים, באולמי "רנסאנס" תמצאו מסעדות בינלאומיות, רמה גבוהה ביותר של תפריטים ושרות, אולמי "רנסאנס" ערוכים לכל סוגי השמחות והתקנים. "רנסאנס" בתשגות הרבנות הראשית בגבעתיים ובפיקוח צמוד של משטח כשירות. גישה קלה, חניה מסועפת, תחבורה ציבורית מכל מקום.

לחגוג כמו האצולה של פעם

אולמי רנסאנס בגבעתיים בע"מ גלאט כשר רח' תפוצות ישראל 6, גבעתיים 5741959, 03-5741910

יעל וצבי רון וחמות אביב ו"ל, את חתא וחצער רק אחת מרגיש. איך יכול לדחש, או לבוא בטעות לקיבוץ בקיבוץ, רק אדם שאיבד את ילדו יכול להבין."

(המשך מהעמוד הקודם)

חסרת בית. חפצייה זה לא הכיט שלי יותר. אני עובדת כאן וגרה כאן, אבל לא יותר מזה. עם רוב החרים אני לא מבינה. אני עיינת ומנוכרת. הקיבוץ קיבוץ לא מסוגל להתקרב אלי."

לפני שנה, רחל הייתה מוכירת הקיבוץ. ב'31 ליוני השאירה חתן לבנה, אסא, שהיה אמור לחתוך מהקישנה והלכה לבקר את בתה ובכירה המתגוררים גם הם בקיבוץ. "ברוך גשתי את אחות הקיבוץ שהייתה גם היא בקיבוץ. שאלתי אותה איך היה. היא אמרה שהיה נוסד, וסיפרה שברוך חזרה ראו האונת דרכים מחרידה. כשהחלה רחל לחתוך, סמוך לשעה 8 בערב כבר ראה אנשים מתגוררים בחוץ. עייני לא קישרה דבר לדבר. כשנכנסה לחדר, מסר לה יובל, בעלה, שהתקשרו מעתון "דבר", הישלו את מוכירת הקיבוץ ובקשו לדעת כמה הדונים היו בתאונה. "ו" הייתה חתום הראשונה שמעתי על התאונה. ואז גם שמענו שאצל מרכז המשק נמצא שוטר."

בכוחות עצמם הגיעו רחל ויובל לבית החולים. "כולם הגיעו בכוחות עצמם. לא קיבלנו שום מידע. חיינו בבית החולים, ובאיושות שלב נאמר לנו - 'הילדים למטה. כמה בריק מישות אחר'."

יתמר ואחיו של אסא: "בית החולים נראה כמו בית קברות". רחל, "ער היום אני לא יודעת מה בדיוק קרה לאסא. אי אחר לא אמר לי. את מעט פירווי המידע אספנו בכוחות עצמנו. אני לא יודעת אם הוא מת מיד. איך הוא מת. יובל, אחיו של אסא: "ער היום אנחנו לא יודעים שום דבר. המשק לא דיבר על הנושא". רחל: "קיבוץ שלי, ואף אחד לא שאל שאלה אותה. אולי מתוך פחד. לא שאלו אם הכל התנהל כשורה. זה נהפך לנשוא שהא מעט 'אביר' ולי חשבו לדעת על הילד שלי כל פרט. אני לא מקבלת את זה שהחברים כאן לא דעקס ושואלים מה קרה. אחר האונת השכולים עשה תחקיר מקיף על הקישנה ועל התאונה. אנשים לא מצאו לנכון אפילו לקרוא את זה."

יובל אריאל גולד בקיבוץ חפצייה. הוא אמר שהוא אוהב את המשק, את האנשים. אין לו, הוא אומר, שום ציפיות מחברים, מעבר להשתתפות בצערה. "אף אחד לא יכול לדגיש את הצער והכאב שאנחנו מרגישים. יש לי אולי טענות. לחפצייה בריבים מסיימים, אבל אני אוהב את המשק. לא היו לו, לדבריי, הציפיות שהיו לאשונה. 'אולי בכלל שהיא הייתה מוכירת המשק, היו לי ציפיות אחרות. אני לא מצפה שמישהו יבא ויחקר מה קרה'."

רחל: "אני מחשבת אם הנורמות היו בקרה, אם לא צריך לשנות נורמות. אני חושבת שצריך. היה לטבח את הקישנה. ואז היא אמרנו 'פחות מאשר את אסא אני לא מוכנה לקבל'. ולאחר שתיקה 'ו"ו בעיה כי את זה אי אפשר לתת לי."

בחדרם של רחל ויובל אריאל יש הרבה שתיקה.

מעבר לכאב האישי, יש ביובל, בבנו איתמר ובכחו יסמין, גם חרדה רגאנה לרחל. גם רון. הם מסתכלים עליה כמו על מי שנלחם בכוחותיו האחרונים, כשנמצא אין לו גמי להלחם, אבל הוא עדיין לא יודע את זה.

יסמין: "ישום כעס ושום האשמות לא חוזרת את אסא. ובחפצייה אנחנו ממשיכים להיות. זה הכיט שלנו. ואנחנו יכולים לבסוט ולשנות. לשפר. יש אפשרות שנבא מה יותר מאוחרים. יותר יחד. אם לא יחפשו את האשמה אצל מישהו אחר. אם כל אחד יחפש את השקט בחוץ עצמו."

רחל: "אני מקבלת. אני לא שומטת אף אחד. אבל לא אקבל שיטפסו אותי. ויש כאלה ששפטים אותי. את זה אני לא אקבל. בשום אופן לא. לאחר שתיקה היא מסיימת: "בקיבוץ לא אוהבים אנשים שלא מתפקדים. אנשים שימצאים מחשורת. ואני יצאתי מחשורה."

יובל אומר שהוא מבין את רחל. יודע מה היא מרגישה. "ביום השביעי לאחר האסון נכנסתי לתדרהאכל. זה נראה שם כאילו שום דבר לא קרה. המולת הצחק ושיטפוסים ורדעו שהייתם לא נעצרו. זה היה שום בשבילי. הבנתי שאני לבד עם הכאב שלי. שאני לא יכול לדחש מאנשים שיזו עם הכאב שלי."

רחל: "היו לי ציפיות שלפחות במשך כמה חודשים חברים היו מינוניים. ייעשו בקטן. יובל: "כל חציבה וירי היו בחלם. רחל: "מעולם לא הצלחנו להגיש את כל החברים ביד. גם לא נכלל. לא נכלל להגיע למשור שנחיה בו תמידידים. אני בחיסים מוכים רק עם ארבע משפחות. עם האנשים האלה אני יכולה לדבר על אסא. הם מוכים על הילדים שלהם. עם השאר אני לא מרבה בכלל. כמו עם אנשים אחרים מחפצייה."

יסמין: "אנשים שכליך מכירים את את השני, יש להם רעות קדומות. קשה להם להיפגש ולהלך ביניהם את הכאב. יובל: "האחרים רוצים להמשיך לחיות. הם רוצים חיים, ראש השנה ואפילו זה המשק ואפילו להחמין לכאן את שרלה שרון וחודשים אחר האסון."

יש להם ארבעה ילדים, ליובל ורחל אריאל. "אחר מזה על הקיד", אמרת רחל, והיא רוצה לדעת למת. כי גם חרדה על המצבה של בנה, של אסא. את המלה "למות", עם סימן שאלה, אבל גם עם סימן קריאה. "אני מקבלת מחברים יום כאותה טבע. בכלל שאני עיינת ומנוכרת. גם לא מנסים ליצור איזו תקשורת. אחי לא מוכרחים ליצור קשר. רק בריבוי. יכולים גם לכתוב. אולי אנחנו מבינים אותך", או "נחכה לך". כלום והיום כבר אין לי ציפיות."

ו לא הכללת מצינת רחל. יש אנשים שמצאים רך אליה. אבל היום אני כבר לא יודעת כמה מהם בכלל רוצים בכך. אני כבר לא מוכנה ולא נעלז עדיין כל אמצעי התקשורת שישנם. מצד חלק גורל (המשך מעמוד 10)

קשה בקיבוץ. כשקורה לך דבר כזה, יש לך תווית של אב שכול. עשיתי הכל כדי שלא תהיה לי תווית של מסכן שצריך לרחם עליו. רציתי שיתייחסו אלי כאילו לא קרה לי כלום. לא לרחם, ולא להתייחס כמו אל חריג

רמי לוי, חבר אלה והבן שער ליד חמנה עומר וילי: "היו רק שתי אפשרויות - או כדור בראש או לחמשיך הלאה. לא באה בחשבון האפשרות של לחיות חי שהוא בעצם מה".

הזמן השחור

(המשך מעמוד 8)
הוא. בידו עם הנור לפירוק. לא הייתה מנוחה שם סיבה המוות ואני רציתי שיכתבו. הרי כל מי שנפטר יש לכך איזשהי סיבה.

יש בדבריה של רחל קול מצוקה שנשענה כמו קריאה לעזרה. אולי קריאה אחרונה. כמו אמרה - זה הסיני האחרון, זו הנקודה האחרונה בדרך זו, מעל גבי העולם. הכי קצונו, הכי מקומם שאפשר, לשבור את הכלים כדי להתחיל מחדש. כך היא נשמעת כשהיא אומרת: "אני קודמת לקיבוץ שלם - תלמוד את הנפלא. יש אנשים שמתממנים בשכל, לימדו את זה עדיין לא מאוחר מדי". ויכול מוסיף: "היא הרי אהבת את הקיבוץ. היא שילחה אותי לכל אסיה, היא חזרה אותי. היא מתעניינת. עקבת אחרי כל דבר. זה הקושי הכי גדול. זה שהיא קצת ממשיכה לאהוב את המציבה".

אבל לגבי אסתר בדרדור, אמה של ראוטה דל, יש דברים שהם כבר מאוחרים. "אין דרך ללמד את הקיבוץ". היא אומרת, "ואולי זה גבול לגבי כל הדבר. אני לא מרגישה שאני מסוגלת לקשר עם אנשים. אבל גם את זה הפגיבה לא מסוגלת לסבול. שאני רוצה להיות לבד. שאני רוצה שיתנו לי במנוחה".

מה אפשר להגיד על ילדים שנוסעים לים ולא חוזרים? היא תשאל. את כל משפחתה איבדה בשואה. היא רגילה בפירות. חשבה שלה זה לא יקרה יותר. "מבחינתי זה לא נסבל. למדו לא יודעת. לכל מי שאיכשהו היה קשור לזה. ציפיתי כאן למה שמקבלים מבית. לא לקבל ארץ. ואני לא יודעת אם הבית אשם, אבל משהו היה אחראי לילדים האלה. ואולי כל הדבר צריך להפוך אחראי, משהו שאשם, כי אחרת הוא משתגע. ואולי להאשים אותם? זו בריחה מהבית".
יעל רון, אמו של אביב, התחילה אחרי מותו לבנות שירים. על קברו כתבה "היה לי כן, וגשעני רק חמצני. ואין לי כן יותר, ולא יותר". והיא לי כן והיא עוד ילד, חלקת פני, האומה טרדה עליי". אחרי חצי שנה הפסיקה לבנות. "אולי הייתי צריכה לבנות כדי לשכנע את עצמי שהוא לא יחזור. שהוא באמת. כנראה שאני כבר משכנעת. אבל קשה להתרגל לזה. אני כל הזמן בוכה".

אביב נולד אחרי ארבע בנות. הייתה אח בכיתה חגינה שנמשכה תורש. צבי רוח "פי' היום אנוהו לא יודעים באיזה מצב קברו אותו. ראינו את הרכב שרוף מעור בול. אני לא יודע אם היה זה כשהרכב נשרף. אולי אבקש לדעת. אני די חזק. חוסר הוראות - זה ורי יותר גרוע". יעל: "אומרים שאחרי שנתיים הבא זה עוד. אני לא רואה שזה יותר טוב. רק יותר גרוע. אנשים נכנסים כל הזמן. כל הזמן מביאים דברים. עוזרים משתמשים איתנו מאוד".

אבל אין אצל קיבוץ, אומר צבי. "זה כואב לכולם, אבל זה תלוי רק בי וביעל. אם לא מתקנים את זה והשי - זה קשה פי כמה. את הכאב והצער רק אתה מרגיש. אתה לא יכול לדרוש, או לכוף בטעות".

מעם מצאתי כאן בית, והיום אני שוב חסרת בית. הפגיבה זה לא הבית שלי יותר. אני עובדת כאן וגרה כאן, אבל לא יותר מזה. עם רוב החברים אני לא מברכת. אני עויינת ומנוכרת. הקיבוץ כקיבוץ לא מסוגל להתקרב אליי

10 מלמחברות

כל כך רציתי... פרינק

שלמה ועוז שבוש מסגרת אותה לא היו מקבלים לי היה ילד יחיד. נהדר... לכל אבא יש בן שהוא נהדר".

יעל: "הוא כל כך רצה בן אחרי ארבע בנות". אביו היה ילד טוב. יעל מתחבבת ברשעה. לאחר לחגוג את כל החגים. היו מה פסיכולוגים שיעצו שנואנו. אפילו כתבוני פעם שיר ליהיה זה. אבל הפריע לי שתנו את טורים. אמרו שרק הילדים יתנו. אבל מלבד הדקנים, כולם חלבו".

וול, זול מאוד לחובב ילדים. היא אומרת. החיים של הילדים כל כך נולים מה בארץ. כל כך בקלות הורגים אותם על הבגשים. ואין דין ואין דין.

הרכה כאב יש בה, בחפציבה, בשבוע של יום ושנה. גם הרכה מתה וגם מירדות. שלמה, אביו של נועם ניצן ויל, מנסה להסביר: "אנחנו 300 אנשים בקיבוץ. לכל אחד יש חתיחות אחת. ויש מה הצטברות של גישות. עושים מאמצים על-אנושיים כדי להתמודד. ואני מנסה להסביר בהיגיון תהליך שאני עובד אותו. אני משתדל לא לרדת. אבל יש מה דברים שהשפעתם על חיינו - המרה".

למה ועוז ניצן, כמו רמי ומני לוי, הרגישו שהם צריכים להפסיק מחר לשאול למה. שלמה "הרגשתי שני שבראש אנו מסוגל להגיד - זה קרה לי, וזהו. שילי אינו ואני צריך לחיות עם זה - עד שלא מסוגלים לומר את זה והאנרגיה יוצאת הדעה ומחשלת אשמים. עוז "צריך לגייס הזמן כוחות נפשיים שאני לא יודעת מאיפה לקושים אותם. צריך לבנות את המשפחה. כי הילד הזה היה חלק מפסיכוס שלמה. והחלק הזה חסר. את כל הכוחות שלנו השקענו פנימה. בתוך המשפחה. שלמה: "השאלה למה? רק מחזירה אותך כל הזמן לרגע של לפני. של מיליוני אפשרויות של מה היה אם. הרי רק צידו דברים אחד מסוים גרם לזה".

עוז: "אין כוחות גם לשקוע וגם לשקם. צריך להחליט למה אחת העל". מיד לאחר שזה קרה היא לא רצתה לדעת שום דבר. "עכשיו מעניין אותי ואתה קיר של המשפחה. המסקנות. אבל רק בשביל החיפושיות. את הלמה הסתיי לקדם לא נרץ גם לא המשפחה".

שלמה: "עשרה מבוגרים היו בקייטנה. אין לי שום האשמות כלפיהם. אני רק יכול להעביר בקורת על גורמות של התנגדות. במסגרת שבת תורה קבוצה כזו בלי עשרה ילדים, יכולה להתפתח ריגומים של אשמה. אבל אי-אפשר להתווכח עם מי שנאשם. כי זה לא רציונאלי. אני לא יכול לרדת לעומק התחושה הזו. אני רואה את הבעיה רק מצד החברה שצריכה לחיות עם זה. ובחברה שהיא צוהר וצריכה להמשיך לתפקד. זה מאוכזב ובעייתי".

בחדש הראשון לאחר. האטון, אמרו לעצמם סימה קדמון

סימה קדמון

אני שואלת את שלמה ועוז איך זה שיש אנשים שמרגישים כל כך אחת. אולי הקיבוץ לא יכול לתפקד במצבים קיצוניים ואולי מי שלא הספיק להתאושש עם השורה, לחזור לתפקיד בקצב ובמהירות של האחרים, נשאר מאחור, נדחה.

שלמה רק אומר שנעשה כל מה שאפשר כדי לעזור לכולם. אבל אי-אפשר לעזור למי שאולי לא רוצה שיעזרו לו. ועוז אומרת: "בעקבות האטון יש התנגדות. אני יודעת היום פחות דברים ממה שידעתי פעם. אני לא מסוגלת היום לכוף למשפחה הבלי כל כך טרי ופצע וזעק, וחזק רק ממחיש את זה יותר. ואחר מתקין כך, והחשי אחת. אני, למשל, לא תווסת ולא מבנה איך זה יכול להיות אחת ממצב שלי עכשיו".

רמי לוי: "אני אחד לא אחרי ישרות למות של הבן שלי. לא שאלתי את עצמי שאלות. השאלות לא יחזירו לי את עופי. וזה עלולות להסכל אותי ולהביא לניסוג בחוקיקמות שלי. אני לא נכנס יותר מדי עסק לתוך עצמי. קשה בקיבוץ. כשקורה לי דבר כזה, יש לי תחושה של אב שכול. עשיתי הכל כדי שלא תהיה לי תחושה כזו. שלא תהיה לי תחושה של מכון שאציר לרחם עליי. מהתחלה רציתי שיתייחסו אליי כן, כאילו לא קרה לי כלום. לא לרדם, ולא לתניית כמו אל חריג. ואשח, מוח, מסיפס "אל תלפסו אותי ואל תגעו בי. אני לא מסבחה. התנהגו אליי רגיל. אהנו אותם והאנשים".

כל משפחה דיברה כאן בגפריר. לכל משפחה יש ספר זכרון גפריר על בנה או בתה. וחברת בצבע לבן מבריק. על הברכה כתוב שם הבן או הבת. בשורה. בחברת דברים שכתבו בני המשפחה והחברים. כל החברות רוצות בזה, שלוש יום לאחר האטון.

בסוף השבוע שעבר, ביום השנה התקיימה תאכזה לתשעת ילדי קיבוץ חפציבה ולמוריהם ועל רון אומרת לוי "כתבוני עליהם. בולוויה נתנו לכל אחד חמש דקות לדבר על חן שלה. עכשיו, באכזה, יש רק שני דקות לכל משפחה. אחת, אצורה, זה היה אצור מדי. זה הרכה לידים".

לגוף שלך מגיע תנובה

לגוף שלך מגיע תנובה

לגוף שלך מגיע תנובה

לגוף שלך מגיע תנובה

האדם הקדמון כאן ועכשיו

האדם הקדמון חי וגר ביערות תאילנד. הוא לא בדיוק ידע שהוא חי שם כי הוא לא מכיר גבולות פוליטיים. הוא גם לא ידע מהי הגיט לשם ואין, כי אינו מכיר מושגים כמו הסטוריה, מורשת, דת. בני העשב "העלה הצהוב" אינם צוחקים, בוכים, מתאהבים או מתחתמים. אנהרובולוגים אומרים שהם הדבר הקרוב ביותר לבעלי חיים בקרב בני האין האנושי במאה ה-20. המיכגש בינם לבין חירדות מערבית בגינים, חרמילים ומצלמות, מעלה אצל שני הצדדים כמה שאלות קיומיות חסרות מענה. כתבה רביעית בסדרה.

כתב וצילם עמנואל רוזן

היינו האדם הלבן הראשון שהם ראו בחייהם. המלווה שלנו ניסה להסביר שאין צורך להזעיק את הגברים עם החניכות, כי אנו לא מסוכנים ועוד מעט נלך. הילדים נצמדו בחורדה לשירי אמהותיהם, גופו של אחד מהם רוער משהו. משהו משלנו הסירה טבעת מאצבעה וניסתה לעגור אותה על אצבעת של אחת הנשים. האשה נענתה; היא הכיטה כטבעת בסקינות, סובבה אותה ימינה ושאלה והשמיעה קולות נהמה. היא לא חייכה כי מושג החיוך אינו מוכר לה. חיוך כפיליה, שם בשבט "העלים הצהובים", הוא לכל היותר עווית מנורה בשרירי הפנים.

האדם הקדמון חי ונחא גר ביערות שבצפון תאילנד. אומרים שהגיע לשם לפני כמאתיים שנה משטחי מרינת לאוס. הוא עצמו אינו יכול להעיד על כך במדויק, שכן מושגים של הסטוריה, תרבות ומורשת אינם מוכרים לו. גם דת אין לו ואפילו בורותות רעות וסוכות אינו מאמין, מה שמאפשר לו להתגורר עמק בתוך היער בלי לחשוש מהשרים הנוראים, בניגוד לכל יתר השבטים באזור שמגינים על עצמם מפני הרוחות בפאתי היער או בקדחת. "העלה הצהוב" אינו מכיר צוחק ובכי, הוא אינו מרגיש וגם לא מתאהב. בקומנות שלו אין קשרי משפחה. לא מתחנכים שתיים או שלוש נשים חיות עם שניים או שלושה גברים וכמה ילדים משותפים. יחסי מין מתקיימים לצורך הפרייה בלבד. הילדים עוובים כאשר הם כבר מסוגלים לראות לעצמם. צרכי היומיום (המשך בעמוד הבא)

בעמוד הימניי אשה משבט האקא. שם הנשים עושות הכל במרכז למעלה: איש שבט "מא" מעשן אופיום - סדו יום קבוע, מומין למעלה אשה משבט הקאן, הנדול שבשבטי האילנד למטה: "העלים הצהובים" - יונתן משמאל, משלי העץ המעלם בכניסה לכפר של אקא - ערבות למריון לקטח משמאל, בכפר של "המא" - דיקיון בין אנשים ובעלי חיים.

כאשר עלי הכונה שבגג סככה המגורים שלהם מזהיבים, הם נומשים את "כיתם", לוקחים איתם את לפיד האש, שהוא רכושם היחיד, ועוברים למקום אחר כדי לבנות סככה חדשה. לכן הדביקו להם האנהרובולוגים את השם "העלים הצהובים".

בנינו לבנים מכירות 15 שעות שיה מחי' לבוקוק יום נסיעה מבוקוק לג'ונגלים של צפון תאילנד ועוד חמשת אלפים שנה.

هذا من العجل

မူဒေါ် ၁၄

את הקשר שלהם ללאום גילה לראשונה אתרופוליס. שראו "דבר" מבוגר וחכם בעיר מזמזם בעימה על שילי לואיס. "עלה" שיר את השיד לילי אחות ארז מבוגר בקומנה. הם הליו "חברים" והמנחה של האתרופוליס שגילו את השכח הגוררים מוחל לסככות האחרות על שילי בנה. הסכה הקטנה רכבת מקר אלכסון ארז ומכנה עמודים חוממים. האתרופוליס נרדמה. הם שכבשים הרמיסמיסיוני ביתור יפח חאליד. אפילו חירים מתגוררים בתנאים ביתור. יפח חאליד לחנך את "אביו" חירי. חבדיר ויל שזו שנת חשן יפח חיר, אשור על בנה סככה בתנאים ביתור. הם נשכשים את "חם" חאליד אחים את לפיד אשח וברכש חירי, ועובדים חאליד ירז כל בלנות סככה חירש. כל חדבק כל לראשונה חשם מלשם האחרים.

(המשך מחעמוד הקודם)

ממשלות וגופים בינלאומיים מכל העולם מוזיימים כספים למלחמה כס השקלה. וזל האוויר הנאלינרי מפניז את והמשפחה שציעה לעסקיהם מעסקת חליפות ששבר ב. מצרס. תאלינרי מיוצר, שדחוסת נלחל את המלחמה הזאת, מציגים מאיים, מכאבי וזל הורג, אבל כולם יורעים לאי חקן שחשבו הליט, שמשפט ומגבר אל צמית הוויטס וגאנזות מה עשרות שנים, הוא רק כלי משחק עלוב ביר ותייז משון וכות וזל חצוצרית, את גלגלי מכונת המסים ואת משהיה עלול שותכל לבזוז אחת.

גם מכנים להסביר לך שתאפיוס, שלא כמו המריחואנה, כריא וטוב. "חבה", אומר לנו יי משבט ה"מא", "חראה

הוא אשתי בכפר כזה נשים שריידות כילות חוות גברות
 וכן משעטת מיקרוסופט, "סכין רומבו" ובד הוף יורגון כן יסו
 אף כחבובת כרמי כבדים, ורובוט מדייר עין ורעין, וכן
 אף מפרס הכפר על כסאות עץ ורובוט, מלגלות צמר,
 מילת אל החוריים, טחנות גרירי תריסו, מד מפעם עוצרות
 מדיניות אל תינוק וחוררות לצוערה הרבדים חייבים,
 עין יורם, מרובים אחר מבתי הכפר ומרובים חייבים, מישור
 עין ורובו עצמתיים, למעמיה עין עוצרם כמשן שעות
 אשתי מעבירים יום שלם בנסיון להשווי סכין או לכסר קרש.
 עין עתהם ורעיהם לצור - על המלאכה והקטניות וחו הן
 עין עלוהו לעומת אשתי

נר של שבת האקא, איינשם בצמון מורח תאילנד, הרחוק
מלונדון יושר. הם הגיעו לשם לפני 90 שנה מסין ומבורמה.
היו שניין לא נכללו והמרחק לעיר הקרובה נמדד בימי הליכה.
היו שמונה התינוקות מכסים את הכפר מפני השפעה תאילנדית
והיו שם התינוקות עוד לא שמוע עליהם. אונתו הקרובה השנייה
היו שם, והתינוקות בארץ ארץ הכפר שילא נספר להרבה.

לד שר הדתות שני פסלי עץ מגולפים של גבר ואשה
מחובטים. סמל למירון. תפירה הראש של האשה, ממאייגים
אל תולדות ילדי אשה של תלד לבנה לפחות בן אור,
תולדות ילדים, בכל מקרה של גידולים, יישארו עם הבעל, כאשר
התחתית מנסה, עקלה האשה לתולד ילדיו מנותקת בקטגוריה של
מנותקת מנותקת מילדים עם האומנים, בכל מקרה גידוליהם לבנה
אל תולדות ילדי אשה של תולדות ילדי אשה של תולדות ילדי אשה של
תולדות ילדי אשה של תולדות ילדי אשה של תולדות ילדי אשה של

לבוש מסורתי: חולצות שחורות, שלל תכשיטי כסף, כובעים מחודדים שבתוכם וקלידים שמטבע כסף שהציון הכלי, העולם, אל בורז אל, אפילו עיני המהפכה הפרסית: החצות המני והביטות ומוטות אורחוביים בכפרי האקל, אל חקיל של אפנת פאריס. שעת עבודה של מסירות לעמלים אל החולצה ומשנות אל החצות עד לגובה הישקן. הרבים, רובם בחצי גוף צרם, יכולים לתקצא בגופם השרירי של נשותיהם.

אם הבן מעוניין בכחורה, הוא יצנה לחוממתה, אם הכדור יפול מידיו, עליו לחבר לחברתו החדשה שיר אהבה שישער, כמובן, אחרי השקיעה. בשעת ערב נמלא הכפר בשירי אהבה נוגים. אחרי-כך יעמוד ההבור ליד ביתה של חברתו החדשה ויקרא לו להצטרף אליה. בידיו יאוח שמחה אדומה, ערבות והבטחה לחוריה הילדה.

[illegible]

בתורו על הרחוק המסתובב לנר, ימשש ויחפש אחר
שם, שביטויים שיש להם תוכן תיחודי, ימששו ויחפשו
אחרים, והיגיון של יחסי קשר מתגלה. במקום עיניו, הוא
בוחן למרחק, העצם והיבטיו של המציאות החדה, כמעט עיניו. הוא
דוחק ופולטם ויפחד מרחק בתורו, והוליד אפילו יצירה בבחינת
של בחלל.

אבל עכשיו יחסי, כאשר תחלה על המרחק בדרך התיחוד
לעיר, ימששו על היסוד, יחפשו מן העולם והחברה הרכיבים
המתרחק ממוצאת יצלה עין ספיר של אבק, לעצמו התחייבו
התיחודות האחרונות, האמור או לעצמן, הגיע הזמן שהאמור הדורש
גיעה על לבא.

תאכלת את
החודים, שנת
ב' ה' תזכר
ביום תצות, תזכר
את החודים
לעבודת

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
וְהָיָה לְפָנָיו לְשָׁמֶר,
וְהָיָה לְפָנָיו לְשָׁמֶר,
וְהָיָה לְפָנָיו לְשָׁמֶר,
וְהָיָה לְפָנָיו לְשָׁמֶר.

15 ଆବେଦନ

كلنا من الضالين

ילדת פרחים

ליה חנוך. קולנוע ושירים. מרחפת בין שמים לארץ. שנה וחצי מחפשת בתל-אביב מדרגה לדרך עליה. יש רגעים שהיא נשברת, שהיא וקנה. מצב שלא היתה בו אף פעם. לפני שיצאה לניו-יורק, היא וראשפינה היו אחד. היום, בתל-אביב, היא לא כאן ולא שם. מדגישה באילו עברה תהליך ענק של גירוש וגלות. בוכה לילות שלמים עם רגעים של הסד והיוכים. אולי ישאר ככה, אולי לא. היא חיה פעם ראשונה. לא יודעת מה יהיה מחר, אבל גורא סקרנית.

מאת בילי מוסקונה-לרמן

הייתה מתחילה בויכוח קטן. רחם נפול או רחם נפול. "עומדת וקפה בתוך החדר והשקף עם רחם נפול". חנוך כתבה רחם נפול. ישורון חקנה רחם נפול. חנוך שפכה דמעות וגם קצת תנועות של השתוללות על התיקון. כשיר אחד שכתבה אחריה, חזרה, לא בכוחה, על אותה מבנינה - רחם נפול. כנראה צליל שבא מבנים, כלי קשר לחוסים נוקשים של ריחוק.

שני שירים ראשונים של ליה חנוך במגזין הספרותי "הרדים" בין השירים, צילום. כמעט לא רואים מרצון. שיער לא מסורק, בגד שחור, סיגריה בסעילה. תנוחה שורדת, בלי וריחת רכות. השירים נכתבו בניו-יורק. הרבה ימים ראו רק קירות של מנרה. יום אחד תפסה אומץ. צלצלה להלית ישורון. לא הכירו קודם. אמרה בטלפון - טון לא בטוח - יש לי שירים. ישורון אמרה "שימי בתיבה למטה". חנוך הבנינה לתיבה חבילה של רפדים וחלבה. "חכי חורשים לתשובה", נדנדו בראש אנשים מסביב. אחרי שבוע היה טלפון. "בואי", אמרה העורכת של המגזין הסלקטיבי והמאר אמתסי. ישבו שתיקה, על כוסית ויסקי, דיברו ערב שלם. אחרי כך כמה חנוך ללכת הביתה בלי שהעזה לשאול מה הולך להשפס. ישורון לקחה שני שירים. אחד על תיאוריה הנידיווקית, שני על ארץ-ישראל. במשך יום שלם היתה ליה חנוך עליזה. מצב-הרוח המתייך כבר עבר. כ"הרדים" הבא יורפסו כנראה עוד שירים שלה. אחרי כך, אולי, ספר. וככה הלאה. השירים הם בינוגרפיה. היא משוררת על ראשפינה, תל-אביב, ניו-יורק, אבא שלה, סבא שלה, חמישה דורות בארץ. לוקחת אותם, בין השורות, עם כל האחריות והאשמה.

16 סוכמבט

ליה חנוך היום (משמאל) ושלוס חנוך (מימין). עובדות וחלכות אחרי ללונדון. חיותו בשביל. חיותו ל מה נידים ווליס ואמא ואשח ואחות.

אני תשעה באמצע. יושבת שלוש שנים באמצע תהליך יצירה ולא יכולה לגמור. כתבתי חסרים ראשון לסרט ארוך, ואני לא מצאת משקיעים לעשות את הסרט. בגלל שאין כסף. כן. מעליב אתה? כל מיני הרגשות משקלים בה, אם את שווה או לא שווה. אין לי הדג הביונטי שישכנע את האנשים שהסרט יעשה רווחים. הם צודקים. הם אנשי עסקים. ומותר להם לשאול את השאלה עם הסרט ירוויח כשהם שואלים אני אומרת לא יודעת, הצלחה של סרט זה סוד גדול. באותו רגע שאומרת לא יודעת, הם מאבדים את הכתרון. אחרי כל פגישה איתם אני סחוסת ממאמץ גדול. מאישה בוכה, לאורך כל הדרך, לכוון את החיים שלך ככה שאת עושה מה שרוצח? אימה הששרה בין מה שרוצח למה שצריך? הסוד הוא בלרעת להקשיב לעצמך ולכל מה שמסביב. לרעת (המשך בעמוד 47)

פעם אחת הכתיבה שאנשים קוראים חתיכה. לפני שנתחייס שגור שממתי כבוקר, הסתכלתי בראי ראיתי מה שהאיתי ואמרתי זהו גלגלת. מעפשי זה ככה. בת שלוששים ושמונה שנים ראני לא תמיד אורבת אותה, אבל אם קיבלתי את הגודל הפיוז הזה שלה, אני אקבל את השאר.

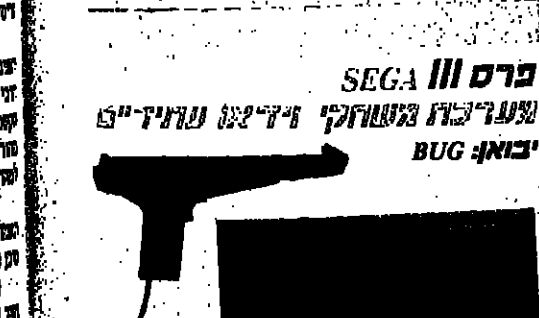
סוכמבט 17

ג'ימי אריאל סמל

מאזן סוכמבט

מבצע מיוחד ללקוחי מוצרי HEAD - קיץ 1987

הנאי השתתפות לזכייה בפרסים: הכנס מיד לאחת מחנויות הספורט והחלבשה קנה ממוצרי "האד" טניס, מכנסי ספורט/ים או מחבטי טניס "שבא" (מינימום קניה - 25 ש"ח). **החתם את תלוש ההשתתפות** חמזורף כאן, בחותמת החנות, ושליח למעריב לנוער, - **עבור מבצע HEAD ת.ד. 52100, ת"א.** 300 תתלושים הראשונים שיגיעו במהלך כל חודש יזכו באחד מ-300 פרסים שיחולקו בתאריכים 30.7, 30.8, 30.9, 30.10. לכל תתלושים שיגיעו עד 30/10/87 (כולל תתלושים שזכו בפרס) תיערך חגרלה מסכמת ובה יחולקו הפרסים הגדולים.

כל תלוש מזכה בפרס וזו הקפד להחתים את התלוש בעת הקנייה.

כל אחד זוכה!!

באחד הפרסים הבאים:

- 50 תתלושים * 50 ספרים
- 80 תתלושים HEAD
- 20 כדורי רגל * 50 כדורי טניס
- 30 תיקים לסניס
- * ועוד פרסים ממבחר מוצרי "האד"

החשבונית מס' 281121 סך: 281121

החומר: _____ נקבה בחנות _____

תאריך: _____ חותמת החנות _____

פרטי המשתתף: _____ עם ומשפחה _____

כתובת: _____ טל. _____

עבור מבצע HEAD ת.ד. 52100, ת"א.

החומר: _____ נקבה בחנות _____

תאריך: _____ חותמת החנות _____

פרטי המשתתף: _____ עם ומשפחה _____

כתובת: _____ טל. _____

עבור מבצע HEAD ת.ד. 52100, ת"א.

הגדול מכולם

הגדול מכולם לא הפיע, כידוע, כבר שנים רבות, הסכיר רובינשטיין, "לכן יש לדאוג לכל הפרטים, שלא יתבאס חס וחלילה, ויחזור לתקופת הבנינים המאובן שלו."

"תנאיך המתאים", הוא ראשיהשנה, "במקרה הפאקט פנוי, שאנ ציצית, רק שלא יתנגש לנו עם סטיבי וונדר, סינן סלית בין שיני."

"שלא יד גשם", אמר בע"מ. "האפקטים הם שלו בלבד", הסכיר רובי, הטוכן האישי של הגדול, "אני לא צריך להכיר לכם שמרוב באמון ענק שכבר חצה ים לשנים והבעיר שיחים בקריצת-עין, לציון שלו אין מתחרים."

"הוא עובד על אחוים או מה?" שאלו שלושת המפיקים שלו.

"כולנו אחוים שלו", אמר רובי.

הוא קיבל קומה ב"הילון", ואחרי הדרך הארוכה היה הרוס לגמרי. חתשבו על זה אם בין תל-אביב ללוס-אנגלס יש הגדול של יום, תארי לכל איזה הגדול יש בין תל-אביב לגרנד, לפחות חמש שנים. ג'יבלאג רציני, רובינשטיין ביקש מהעיתונאים והגורמים השונים, לתבוע עד שהגדול יישן חצי-שנה, שנה, יתגבר על פער הזמנים וידר ללובי.

האווירה בארץ, ובעולם כולה, הייתה חגיגית. אנשים נהו רחוקים.

"אלוהים וולגני."

"הוא לא מאמין בכלום, אתה רוצה להגיד ליד" שום דבר, רק בוקלנדול."

הוא קם

כשהוא התאושש נאחרי חצי-שעה בלבי-משום שהוא הגדול מכולם, הוא הביא להם את המהלומה המחזקת "אני מופיע ביום ששי, בתשע בערב."

"אבל השבת נכנסת בשש וארבע דקות", אמר סלית.

"ומי אתה חושב מנצח אותה", אמר הגדול מכולם.

"לא, זה כלתי אפסיר", הויע ציצית, "תהיה כאן מלתחילת-אחיש."

"אתה לא צריך לספר לי", אמר המ. "אני מכיר את המזרח."

"אז מה יהיה" צוה בע"מ, "אך לפי רעתי נחוויר את השקעתה."

"תצטרכו", להסתפק כרכי המומר, "אמר רובינשטיין, "בוא, הגדול, אנחנו עשים משה."

משש באותו זמן הצטלמו שלושה רבנים בעיתונות, עם גולגולת מתפוררת, והצהירו שפארק היקרון הוא בעצם בית קברות יהודי עתיק, ובית קברות חסד רחוק והספה חיה.

וכן הלאה.

כך הפך קיץ נוסף למתי, בלי שום סנצורס רציני בין שתי העונות. הגדול מכולם בא, רצה להופיע אבל לא היה לו כוח להתמקד עם ש"מ.

שום דבר לנו אלוהים והשאיר אותו עם חתימים.

מבצע מיוחד

החתם גפן

קיץ החום, הוצת אחונוים, המוציא מרווחת מה"היטש את הכינרת ומרחיב את תשתית המגול בחופי טבריה, לא הצליח להיכנס למשרדים הממונים של "סלית-ציצית" הפקט ולא החזיקו להיכנס יומם באחוניים של מלח המפיקים הממונים, שנים מהם יושבים מחוץ עד מתחבבים, והשלישי עומד בחלון, רואה את הציצית ונשמת, ומגחך.

"אני אשמן", אמר סלית.

"יש מה מאמין" אמר ציצית.

"אני סדיס שלי אפילו לא הייתי בבית-כנסת", פקט פתח לרוע את החלון ונשף לו האק.

"הוא צפוי, אחרי היורתימיקס, טינה טרנה, שיתוכין וכו' וילן, צריך לסגור את הקיץ עם המלחמה חס חישש אותו באירופה והוא הטביע דם בשיטתות, שוף אחום באסיה, אך למסמך, היה חשש על שמו."

"אני לי שבע ואני חושש לכם אחוה."

"הוא חושש, הבויס חזרה סלית, ציצית ובע"מ, לא, רקס מנחם, "מזמן אני רוצה להפציץ עם המפיקי גרלי."

"הוא חושש שישא יסכים לבוא הנה" התעניין חס.

"ישת ישראל הפכה למעצמת רוק", אמר סלית. "אחם יורקים מה כל הזמן", אמרה המוכירה בעיטת האוטומטית, ארוכת הרגלים, ועשתה דעש לשלוש השליחים ולכלב.

שמן של פעילות קדחתנית, מנחם תפס את שם המבצע המוקד עם בוב יילן, יילן נפגש עם יום מלחמין, שיבת "נאולה עכשיר" הפעילה את קשרי שלה, ולבסוף מלטה מכונת הטלקס פיסת נייר מה קשוליה ועליה כתוב באותיות תבליטיות "החיים במאק היקרון, תשובה חיובית, בא מה חוקר, בכל הכבוד, משה רובינשטיין, בוקליה, קט מתי של 'הגדול מכולם בע"מ'."

לחשוב שהכל התחיל מתחנה תמימה בכוחל, ש של המפיק התחרה.

★

"אלוהים", אמר סלית.

"קצת את המאק, רטן ציצית."

"אני חיל להקט הומוסוס" פלט בע"מ, "אל המס שהגדול מכולם כבר די קשיש, והוא עושה שנתק אחי כל-כך הכיח שנים של חוסר פעילות."

"מכיר הלבבות"

"משידי המנים"

"אני וונדר"

סלמן לרב קיילב,

היה נכבד בטיה-בטיבם.

הוא מוכן בשמחה רבה, רק שלא יכניס בידול חס חס לא מערכת קול כמו לדיק לי ג'ונס והוא. שולח המפיקים חוגגים את הכשורה הגדולה, מה ממשלל להצטננות כדור הארץ כדי שהגדול חסל לא יהפוך לאגם קדוש בחופעה חיה, מפעילים את הדיק חסן שעל רגלי המוכירה האמריקאית והאמריקנית.

וחסל למדך - רומה.

★

המפיק שלו, משה רובינשטיין - יחוויר קטן קומה מחפץ את הקיירה שלו לפני שנים רבות, עם "הוא חס קומה", ואני יצג בזמנו את לני ברוס - חס לני כ"י להכין את המופע הגדול ביותר עלי שחת מה הכריזה - ההאפנינג - "תהיה וכוה", שצוץ אחל מסיבול ורסטוק יוראה כמו מסיבול ורסטוק.

"אני עדי כבושרי גיחך סלית."

"שום חוקר" אמר רובינשטיין, "אבל גם טינה לא חסל."

גם וילה

אגם וולוו

קיבה אמת

כל אחד יכול להגיע לזילה + וולו

זה לא חלום. כבר ביום חמישי הקרוב אתה יכול להגיע לילה משלך במכונית הווולו שלך. בתנאי אחד: אתה חייב לרכוש את כרטיסי ההגירה החדש של מפעל חסי: ורביס. כרטיסי ורביס מעניק לך מדי שבוע ביום ה', פורס ראשון מזהים: יולה ווולו במכה אחת, ולחכה אחת!

היילה בקיסריה, הוולו דגם 340

בעל כרטיס כחול, גם אתה יכול

למשומת על בעלי כרטיסי המוני: הגרלת
רביים מתליפה את הגרלת וביפרס
ממסמסר. בעל כרטיס מוני, אחת משתתף
באופן אוטומטי בהגרלה החדשה, באמצעות
הכרטיס החלול שבידו. המספר הנקוב
בכרטיסך המשתתף בהגרלה זו הוא המספר
ההידורי הראשי כן שש הספרות. המספרים
הדו־ספרתיים והתלת־ספרתיים, אינם
משתתפים בהגרלות וביפרס.

קנה אותו היום!

צריך סיס בחיים!

32/150
ברטניס למכירה להגדלה שותקים בחארין ת"ל למו המית החדשה (1967)
התשנ"א (1970) ביוני (1967) במוסל לכל שיווי שיוחל בהמוח למו. שווי
ובמקומות המכירה.

IMPACT

הממשלה כחלטורה

(המשך מעמוד 21)

ההחלטות מול זו של הבטחון. להם כבר מביאים החלטה מה אחר, שהיא בעצם פשרה בין שתי העמדות. השרים שאין להם שום כלים לבחון את הדברים, רואים שיש המלצה מה אחר, ואומרים לעצמם: מי אנתו שגורדה את זה? הרי כל המומחים קבעו שזה טוב. "בעצם לשרים היום אין שום אפשרות לבחון דברים באופן אמיתי לפני שהם מקבלים החלטות. כך גם ראשיהם הממשלה. בשום אופן אינני אומר שיש ממשלה מפורשת להתעמת את הממשלה רק שאין היום לרואים את גוף הוועדה שיוכל לעזור לו לשקול דברים נכון.

ראש הממשלה, באופן טבעי, הוא אדם עסקן מאוד. למשל, לפני שהוא מתחיל לטפל בבקיעות הקרדינאליזם, הוא צריך גם לראות מה קרה בזהירות, ולכן אריק רץ, ומה עשה עכשיו דוד לוי. והוא צריך לערוך סדרים בארץ, ולהצטרף בכל מיני מקומות, ואחר כך אלה הוא צריך להחליט: כי לביא, אין לו, כמו לכל קורטין, אפשרות ללמוד את הנושא על כל היבטיו. כי בדיוק היה גם המצב אצל פרס. ולכן הו"מ מקבל בדרך-כלל את המלצות שמביאים לו המומחים. רק שהמומחים במקרה הזה הם אינטרסנטים, ולכן המלצות שלהם אינן מעלות את מכלול ההיבטים.

ההשקפה העיקרית שאחראי מביא במסגרת מרבית על הצורך להקים מועצה לבטחון לאומי, שתורכב ממומחים לא אינטרסנטים ממשלתיים שונים, לידת יעקב משה לבטחון לאומי. המועצה הזו תהיה במסגרת רק לרואי, וזאת, עילית היקף, תהיה חייבת ליון ולהפליין בפני ראשיהם הממשלה בכל נושא חשוב בתחום הבטחון הלאומי. לדעתך, אם מועצה כזו תינתן פועלת כבר לפני המשטע ערים ישראלי לא תינתן מכתבת המלחמה לבטחון.

"אני לא יודע אם אפשר היה למנוע את המלחמה בכלל, אבל כנראה היו דברים רבים במלחמה שניתן היה למנוע, ובכך למנוע - בראש וראשונה - הרבה מאוד קורבנות. וכזה לכולנו התמונה ששרים כמו אחרי המלחמה ואמר: 'אנחנו לא אשמים. לא ידענו. איש לא סיפר לנו מה הולך'. בא אריק שרון ואמר: 'כל מהלך של המלחמה קיבל את אישור הממשלה'.

לכאורה זה נכון. "נצחק רק רוגמה אחת לאופן שבו 'אישרה' הממשלה את ההחלטות. מלכתחילה קיבלה הממשלה החלטות מפורשות שמכריזות לא נוגעים. גם שרון ידע שנתקבלה החלטה כזו. ויש אחר הוא בא לישיבת הממשלה ואמר שכדי להוציא את המחבלים מאיוור מסורית המצא בשליטת הסורים, יש צורך לאגף את הכוחות הסורים. בזה היה שמורבד רק באיגוף, לא בשום עימות. הממשלה שמעה בדברים אלה, ואישרה. למחרת בא שר הבטחון ואמר שאכן נעשה איגוף, רק

שטר שריון של צה"ל תקוע על הר, בלב הכוחות הסורים, וצריך לחלץ אותו, ולצורך זה יש לפתח ציר שני. אמר לי למשל מוסקא ציפורי, שהיה שנים רבות ממקד בצה"ל וכן הבין במהלכים צבאיים, שהוא לא יכול היה בשום אופן לקבל החלטה שלא לסייע לאותו סוג שריון. הרי זה לא יעלה על הדעת שממשלה תקבל החלטה לא לסייע לכוח של צה"ל.

"רק שאף אחד לא אמר לממשלה שאם נעשה איגוף נפתח ציר נוסף, יכניסו הסורים טיילי טרקטור וטק"א, למרות שידע שכן יקרה. ואכן זה מה שהסורים עשו, ואז בא שר הבטחון לממשלה ואמר שהיישבים להשיג את הטק"א הסורים, אחרת חו"ל האוויר לא יוכל לפעול. ואם להחליט לא יהיה חופש פעולה, לא יהיה מי שישמור על הצבא. כך קרה שאחרי ארבעה ימים קיבלה הממשלה החלטה להשמיד את הטק"א הסורים, החלטה שאילו היו מביאים אותה לאישורה מלכתחילה - היא היתה רווחה על הסף, או באים השרים ואומרים - בצדק, מבחינתם - 'לא ידענו', שר הבטחון לא הסביר לנו את משמעות ההחלטה, הצבא לא הסביר לנו, אך יכלנו לדעת".

"אילו היה קיים אותו משה לבטחון לאומי, היה זה מתפקידו להביא את ההתפתחויות הצפויות בפני הממשלה, ובעיקר בפני ראשיהם הממשלה. אותו משה לא היה כפוף לא לשר הבטחון ולא לרמטכ"ל, אנשי לא היו צריכים לפחד משה - אם ימרו את פי הממונים עליהם - לא יקדמו אותם לתפקיד מסוים, והיתה להם יד חופשית לבדוק את כל האפשרויות, ולהמליץ.

"לממשלה לא מביאים את עמדת האוצר מול זו של הבטחון. להם כבר מביאים החלטה מה אחר. עודא בעצם פשרה בין שתי העמדות."

"לבנין הלא היה, לכאורה, יועץ צבאי, שהיה נגד הרבה מאוד מהלכים של המלחמה. אבל הוא היה רק אל"ם, בעצם חלק מן המערכת הצבאית, ושרון הודיע שהוא לא מוכן שהוא ישלח ביניים, וכך היה ביני נכנין לשרון גם בעניין הזה. כך גם ראש אמ"ן, האלוף שיניא, מדי פעם ניסה בשיחות הממשלה להציג עמדה הוגנת את זו של שרון, רק ששר הבטחון היה משתק אותו מדי. והוא, כמכופף לו - שתק. אני לא מרחם על שיניא. אני חושב שאילו היה בעל מאמץ ציבורי, היה צריך להציג לממשלה את עמדתיו ואת המדע שהיה לו, או להתפטר. אבל אמור היה לו לשחק, והוא שתק. גוף כמו המטה לבטחון לאומי שרון לא יכול היה להשתתף.

בנין לא כולם היו ישרים כמוהו

מנחם בגין, אומר ויחידה ברימאור, בחסותמכו אתו על חיבתו אשית ויתן על נתינת אקדמי, לא תבין מה זה ביוקרטרות, אך מועלים ארגונים, מה הכוחות המשפיעים על אנשים בתוך ארגונים, זו היתה חולשתו העיקרית.

"בנין לא עסק מעולם בביוקרטרות. הוא עסק בתיאוריה. קונצפטואליות. באידאות, בתיאוריות מדעיות. לכן היתה לו חלוצות כזו. גורלה במהלך השלום עם מצרים, וכשעלה במלחמה לבנון. הוא גם היה אדם ישר מאוד, ולא חשכו לראות שלא כלם ישרים כמוהו. הוא היה כזה, למשל, שראש אמ"ן הוא חושף לעיניו מדיניות של הממשלה. הוא רק שכת שראש אמ"ן כפוף לשני דברים - שר הבטחון והרמטכ"ל. ואני כפוף לממשלה. אני עוד אומר את אריק שרון היה משותף את ראש אמ"ן, יתקשה, שיהיה אם זה

מה שקרה היום באר"ב במרשתת איראניט מוכיח שלא תמיד העובדה שיש מועצה ומטה. וראשיהם, מבטיחה שתתקבלה החלטה נכונה. הרי, לצורך הדוגמה, אריק שרון היה יכול לעמוד בראש המטה, ולבנות משם את העניינים האם זה באמת מבטיח שתהליך קבלת ההחלטות יהיה תקין.

"קיומו של מטה כזה לא מבטיח שלא תהייה תקלה, ושתקבלנה החלטות נכונות. כמו שהעובדה שאין מטה כזה - אינה אומרת מראש שהחלטות שתקבלנה לא יהיו נכונות. אבל זה בוודאי הרבה יותר טוב מהמצב הקיים היום שבו אין בעצם כלום בסופו של תהליך צריך אדם אחד לקבל את ההחלטה ראשיהם הממשלה. יש סיכוי גדול שההחלטה שהוא יקבל - אם אכן יהיו כל המידע וכל הערכות - תהיה נכונה וטובה יותר.

מה שקרה באר"ב זה שאוליבר נדחף נהפך מיועץ לאיש ביצוע. והוא רכב שאומר שיקרה, למעשה לבטחון לאומי אין שום מכוניות ביצוע. כאשר לאיש האנשים

במועצה, זה נכון שזה"מ יכול לשים בראש המטה אדם המקורב אליו ואל רעותה, וכך הוא גם יעשה, אחרת לא יוכל לעבוד. אבל יש גם עניין של מסורת. שום ראשיהם הממשלה לא יעז לשים שם מתם אדם רק משום שהוא מקורב אליו. זה לא יתקבל בציבור. ומה שהיה חשוב - את המטה יאיישו אנשים שלא יסורו לפחות בשלבים היותר ראשונים, היו הרבה שרים שהתנגדו למהלכים של אריק שרון. אבל הם פתחו לפעול מה.

"אני הייתי משתתף בכל ישיבות הממשלה, בתוקף תפקידי כסגן שר חוץ, ואני זוכר שבמסגרתן לפני הבניסה לאלים הישיבות, היו שרים אומרים: היום נגיד סוף-סוף לאישים מה אנחנו חושבים על ההחלטות ועליו כשר בטחון, לא ניתן לדברים להמשיך כך. ואז היו נבסטים לחדר הישיבות, ומתאם - של נשמר רק. איש לא מוצא מה ומצפצץ. היה איה פחד לומר לבנין שהוא טועה, למרות שבנין עמד על זכותו של כל שר לרוב ולומר את דעתו, מבלי שיפריע לו.

"כי גם השרים הם אינטרסנטים. ויהיה מכך, מה שמאפיין מסגרות פוליטיות זו חשיבת יחיד. שם הנאמנות למפלגה זה דבר, והיסוד. בנפשים פוליטיים יש חשיבות רגל, כדי להראות קבל עם ועדה את אחרות המפלגה. את האלמנט הזה ניצל אריק שרון בכשרון אדיר, מבלי שהיה לו הידע הרשמי במסיכולוגיה חברתית. כאשר אחד השרים היה מתחיל למתוח איזושהי ביקורת, אריק היה מתחיל לצעוק לא ציטו לשמוע דברים כאלה מה בממשלה. כממטה קטם כולם היו משתתקים. איש לא יחשוב שום יצא מחוץ למתנה. גם הצבא, דור"אג, מאופייין בחשיבת יחיד. גוף מקצועי - לא. הוא גם היה פחות מעורב, כי הוא לא שקיבל את ההחלטה, ולכן הוא פחות יגן עליה.

אם בליכר טוב, מועד שהמפד"ל לא תעלה בבגפת הצעת חוק לחקמת מועצה לבטחון לאומי לפחות למי שאינו בקיא במסיכולוגיה של פוליטיקאים, נראה שדרכי המפד"ל יתמך בקצת גוף כזה.

"כאן הטעות, ואכן צריך להבין מסיכולוגיה של אנשים פוליטיים. המפד"ל יכולה להעלות הצעה כזו, אבל אין לה שום סיכוי להתקבל. לא המערך ולא הליכוד לא יתמכו בה. איך איש פוליטי לא רוצה גוף שיכול להגביל את יכולת הפעולה שלו, שיכול לבקר את פעולותיו, שאולי יוכל לקחת חלק מחכמה שיש בדיו. הלא גם ועדת מירדור הליציה על חקמת מטה ליד ראש הממשלה, גם המלצה חזו חישאר על הנייר בלבד. אין בהם בעמדת הפוליטיים מי שיציג את תהליך קבלת ההחלטות. יש הרבה שייצגו את האינטרס התמיך.

יעל מדימלד

העור יודע מה הוא רוצה: Vaseline Intensive Care

חום השמש הקייצתי מייבש את עורך עד כי ניתן, לעיתים, ממש לחרוש עליו את המילה "יובש". וככל שעורך יבש יותר, כך הוא זקוק לתחליב גוף פעיל באמת. מחקרים רפואיים מראים ש**ואזליין אינטנסיב קר** מתחיל לשפץ ביובש מיד עם המגע. העור מתרכך, אינו נסדק או מתקשה ומגנו נעים יותר. לכן, כשהעור אומר: "אני יבש" הוא יודע בדיוק מה הוא רוצה שתקני-**ואזליין אינטנסיב קר**.

תחליב הגוף הנמכר ביותר באר"ב * מרגיע ומוסיף לחיות לאחר השיזוף * יעיל כנגד פגיעת דסרגנסים * נספג היטב ללא תחושת שמנוניות * מתאים גם לעורס-העדין של תינוקות

ואזליין אינטנסיב קר

כל חומר זה רק קוסטומיקה

האז מן האזל

בשנים האחרונות צבתה בכמה מחברי להקתה הורגים עצמם במנות"יחר של סמים ואלכוהול. שחתמסר לגידול בנזח והכנת אוכל צמחוני. גם אם תאמר ההפך, אל תאמינו לה. ב"18 לאוגוסט תהיה יום הולדת לישון", וכל אחד יהיה רשאי לבזוז שהיא הולכת לישון איתו.

מאת אבי מורגנשטרן

נבר לאעמידים פנים

בריס היינר (במרכז) עם בילדום (הצד שמאל) ו"מעמדי הפנים" (הצד שמאל). סט. סטיבנס, בליו קאנימוצאמן, רובי מקינטוש, בוני ווראל, את מקום העגשיביות וה"לכונ" של העקטורל העסו קלודים, שירז וקית, אפחית. במעט חלביה, העקטורל נרמכת מלוטשת ומצווצות.

יומיים אחרי שפארוון היה בחוץ, נחתה על "מעמדי הפנים" המכה הגדולה ביותר. ג"מי האנימורסקט, הגיטריסט, מת לאחר שנשל מנה מופרות של הוראין. מותו השמיע קשת על היינר שהיתה קשורה אליו מאוד, בעיקר ככתיבת השירים. שנה לאחר-מכן הלך אחרי גס פארוון, שהרג עצמו בשילוב קטלני של אלכוהול וסמים. אף אחד לא הצמיע.

ב"89 נרמה היה ש"מעמדי הפנים" הגיעו לסוף דרכם. היינר וצ'מברו היו אובדי עצות. הלהקה נכנסה למשבר עמוק. בניתיים ילדה כריס את בתה הבכורה, לאחר רומן ממושך שניהלה עם ריי וייזס, מנהיג להקת ה"קיינס". תקופה ארוכה ישבה כבית וכתבה וזח שני הבריה המסוממים מרחפת באוויר. אבל כריס היינר עשוי מדומרים גמישים ויחד עם זאת קשוחים מאוד, כמו המוסיקה שלה. לא הטיטוס שנשבר. לאחר תקופת התאוששות וטיפול בתינוקת צירפה ללהקה את רובי מקינטוש ומלקולם פוסטר, וחזרה עם לאלפן התקלטות כדי להציא את האלבום הנוכח ביותר שלה - "לומרים לחול". השם הסמלי הישיר לבטא את מצבם האיש של חברי הלהקה. אבל העקלים חקש גם לבתה של היינר שעשתה אז את דרכה מעריסה לשתי.

"לומרים לחול" היה למעשה אלבומי-תראפ. לא מכבר אמרה היינר שהאלבום הזה כמעט מוטט אותה. היא בכתה ללא רדף. הרעצת שטפו את הזכרונות. "כשראיתי את הנגנים החדשים חשבתי שוב על

לאחוז בגיטרה, ויצר חיבה מקס לזכרונות חרשות של צעירים שלא ידעו מה זו מוסיקה אבל הרגישו שהם חייבים לנגן.

היינר כחנה את פיט פארוון והתלהבה מאוד. "היא ניגן על הכס ללא מפרס, וזו היתה או רודן נגינה מאוד לא מקובלת. וזו הרליק אותי. אמרה פארוון הצטרף.

אחרי הגיעו ללהקה ג"מי האנימורסקט, ומרטין צ'מברו, מתופף מצויין. השם "מעמדי הפנים" נבחר לזכר שירי המפורסם של סס קוק "מעמדי הפנים הגדול" (the great pretender). בין אקורד לאקורד בחלל אולפן התקלטות ניהלו היינר ופיט פארוון רומן לזר. מבחינתה, כיצרת, זו היתה תקופה מצויינת, אבל לאט לאט התלו להיווצר סריקים. המשיכיים והתחשוכות בחיי האהבה של השניים השפיעו על שאר חברי הלהקה. הם אמנם ניגו להמשיך ולנגן יחד, אבל הפיצוצים האישיים העכירו את האוירה. לבסוף נוצר כינוס נזק מוחלט.

אחרי שני אלבומים מוצלחים שהובילו את הלהקה לטיבוב חשפעת בעולם, החלו חבריה להתפורר. התמכרו לסמים ולאכזריות. שיתוק את המשחק לפי הקריים של כוכבי רוק, וזג הסילון המוסיקלי. היינר העדיפה את הבקבוק. פארוון החל להוריק לעצמו כמזיות מבהילות של הוראין. מצבו היה קשה מאוד ועל הכמה הוא בקושי תישקר. בסוף כל הפעם היו נאלצים לטחוב אותו החוצה. הגיע היום בו החליטו האחרים לזרוק את פארוון מלהקה.

ניל עשרים, כשנפרדה משנות העשרה, רצו תרניה של כריס היינר לקנות לה שעון והכ היא ביקשה מהם להחליף את המזוגים בגיטרה חשמלית שתמוצץ להם את הראש. החלום שלה היה תלוי על קיר חדרה. קראו לו איגי פוט, מחשבי אמני הרוק של שנות ה'80, ומאבות מהפכת הפאנק. כריס היתה מכורה לה. כ"דל עזבה את ביתה שבאותו, ארה"ב, והתעופפה לצידו השני של האטלנטי לבסות ולפגוש את אלילה פנים מול פנים. יום אחד גם חלמה שהיא עומרת על במה לצירו של מיק ג'אגר. מהביטלס פחות התלהבה. עניין אותה רוקנרול "מלוכלך", כזה שנוגע בקצות העצבים.

אבל לנגרן היתה או המבצר של להקת גדולות ומסואבות. היינר חזרה הביתה, לארה"ב, כשחלום הרוקנרול שלה הולך ומתפוגג. יום אחד צילצל חלפון, ומעברו השני של האוקיינוס ריב ירד וותיק שהזמין אותה לשוב ללונדון. היינר נפרדה שוב מתוריה, נכנסה לגינס הדוקים וחולצת טריקו מכליטה, וזינחה את הגיטרה החשמלית במונדרה טכנה וטסה מעט נוספת. עוד נסיון לכבוש את העולם.

הפעם מצאה עצמה הילדה האמריקנית הקשוחה מאחורי במרכז מהפכת הפאנק שהחלה להשתולל ברחובות הבירה האנגלית. היא הסתובבה ליד כל השמות החשובים: מלקולם מקלור, סיד ויטס, ג'וני דריסטי מ"אקרהי הסקס" ומייק ג'ונס - או מנהיג להקת "קלאש". אחרי זמן-מה ניסתה להקים הרכב משלה. הפאנק נתן אפשרויות כאלה לכל מי שרצה

הכאן מן האל

יש לך פלא-פון ? פלא שאתה מקדים את כולם.

אתה מקדים את כולם כי אינך מנותק לרגע ממה שקורה סביבך. אתה נמצא בקשר כל הזמן עם כולם ולפני כולם. לגביך אין "שעות מתות" ולכן אתה יכול לנהל את עסקך ב,זמן אמיתי", בלי לבזבז או להפסיד זמן יקר. אין פלא שבעלי מקצועות שונים, עצמאים ושכירים, מספרים כיצד הצליחו בזכות הפלא-פון, להרחיב את עסקיהם, להתיעל, לגדול, לחסוך זמן, טירחה ולהרוויח בסף.

מדהים להיווכח באיזו הוצאה יומית הם עושים זאת: 10 ש"ח ליום (בממוצע) בלבד. גם כשאתה מחייג בפלא-פון לחו"ל השיחה עולה לך (לדקה) רק בין 14 ל-70 אג' יותר מאשר בטלפון נגיל.

מכשיר הפלא-פון יותאם לצרכיך המיוחדים. ביכולתך לבחור פלא-פון המיועד להתקנה ברכב, לנשיאה ב, או שילוב של שניהם יחד.

פלא-פון
אין פלא שאתה מקדים את כולם.

מטרווולה תדיראן
מחלקת סלולרית בע"מ
טל. 03-388307
מחלקת מכשירים
טל. 04-740302/3
מחלקת שירותים
טל. 02-716346

הכנסה מן הארץ

החיים זה העבודה. לנוח אנו, שם יהיה לי זמן

[illegible]

"אני חולם לסדר כסאות מיוחדים
 להקרנות, שהיו בהם חיישנים
 לישבנים; לפני העריכה הסופית,
 להקרייז את הסרט ולראות מתי
 החיישנים זזים, ואז, סימן שהקהל
 המסיק לחיות מרותק, אני קורא
 לזה 'טאקסיד סטט'."

[illegible][illegible][illegible]

שמה פרטי

אויציק קול
מפיק: מנחם ל"ג ו' אולמני ישראל, ממנהלי
"מטו"

יליד פ"ח, חנין השומר הצעיר. 10
שנים היה חבר כליבו השומר, ובעל
השנים המנהל האדמיניסטרטיבי של
התאחדות "אח"כ היה ממב"ל של
ארגון החלוצים והחלוצים
המאורגנים. 40
עליו, המייסד של
החברות שליווה ("החסד
השני", "חשק ברובע", "אח"כ
השני", "חשק אחר", רוס, אב
גל, 47, גר בן

אני לא יכול לשבת בשקט צריך כל חומר
יפה ברקע על שלוח העבודה יש שני שלפונים
חי מוכרות אלקטרוניות וסלולריות קטנה והדיו
נעל, ואני רואה ושומע הכל בוויזואלי יש בניה

[illegible][illegible][illegible]

"כשיש נושא שאני מרגיש מקורב אליו, אני מתחיל להיות מעורב. אני אגואיסט כזה שכשאני מתחיל להיות מעורב, אני ניגדר לטפל בזה. לא יכול להתעלם ולהיות אדיש".

בכל כמה שנים אני רוצה לשנות, להתחיל מחדשה, להגות ולתקוע למשק חרש שרשומהבן חרשיו. עובדיו שכולהו רן לעברו זה או זה מחלי לשעמם אחי, ואני צריך עניין אין לי סבלנות להדרימם אל ליגויס לה מניבים, רציתי, למשל, שיהיה יותר של רבני מנהלים.

כימא אני גרשו והחסימ כינן לכין נעמי, אקתי לשעבר, וצאמם מהכלכל. כלום הממנים מלי שריר עובדו איתי. ולמה שלא נמשך לעבוד יחד חיינו יחד 28 שנה תרדנו וגירלנו לדרים יחד. מרבינות משפטים, להפסיק להתחייא את לשני - כי המוקדשים הלה אינם מוכנים לי. אולי צריך לדעת וגם צריך להחליט.

ויתחיים עם הילדים וזאמם מהגלה, בלילורחיה, חורש תאור אש פסיכילוגיה ויש להילדים חורש מאור, אי מקור שיתור בשנתה האור בני רחא ברמלם ויש לו שני לירם נחמרים, אורא אי בקדד ויטומי, יש הילדים, יש בגיטם בגורלם, רחלם ומוסרית, הורקם בינינו לו בגורלם מבחנת לו ותיסחם חורשם, בחוש לסמכות, צורד, ויש, לו אור בקול של סמם הרבים אורל, לו יש חקל י קסן כזה חורש העירי בחינכם האל של אסמ

[illegible]

האיונה: נווית ברצקי
צילום: ראובן קסטרו

هكذا من الأصل

בשנת הלימודים הקרובה - גם אתה יכול לחשיג

ציון גבוה יותר!

קורסים מיוחדים לתלמידים ולסטודנטים:

למידה יעילה וקריאה מהירה

תשעה מפגשים של שעותיים: יותר הצלחה במאות זמן

ב קורס תלמוד אין לקבל ציונים גבוהים יותר במבחנים, אין למצוא את תרעומות החשובים, לתמצת, לחבן ולזכור טוב יותר את חומר הלימוד. תלמיד לחכמיל את מחירות קריאתו. פי שניים... שלושה... ארבעה ויותר. אם אתה "משרי" תחיה מסוגל לקרוא 10 עמודים בדקה ויותר, ולכתוב על דף נייר את תוכן הדברים שקראת...
או כמה אחת מהכלל! - הירשם עכשיו ותזכה בעט "פארקר" חכם, ובתיק לימודים מודליק. בשנת הלימודים הבאה יהיה לך ציון גבוה יותר!

קורסי קיץ אחרונים יפתחו בסניפים הבאים:

בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 26	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 30	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 7
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 73	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 7
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 30	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 6	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 42	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 3	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 5	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 6	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 30	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 54	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 99	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 99	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 99	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5
בית יעקב בנתי ציון אמריקת אגריג'בירל 99	בית א' 9.8 ובית ד' 12.8 בשעה 5

להירשם ולקבלת ציון לימודי הקדם ובוא 30 דקות לפני פתיחת הקורס. שבו הלימוד למשחק 165 שקלים חדשים.
מרתם בטל. 03/900595/6

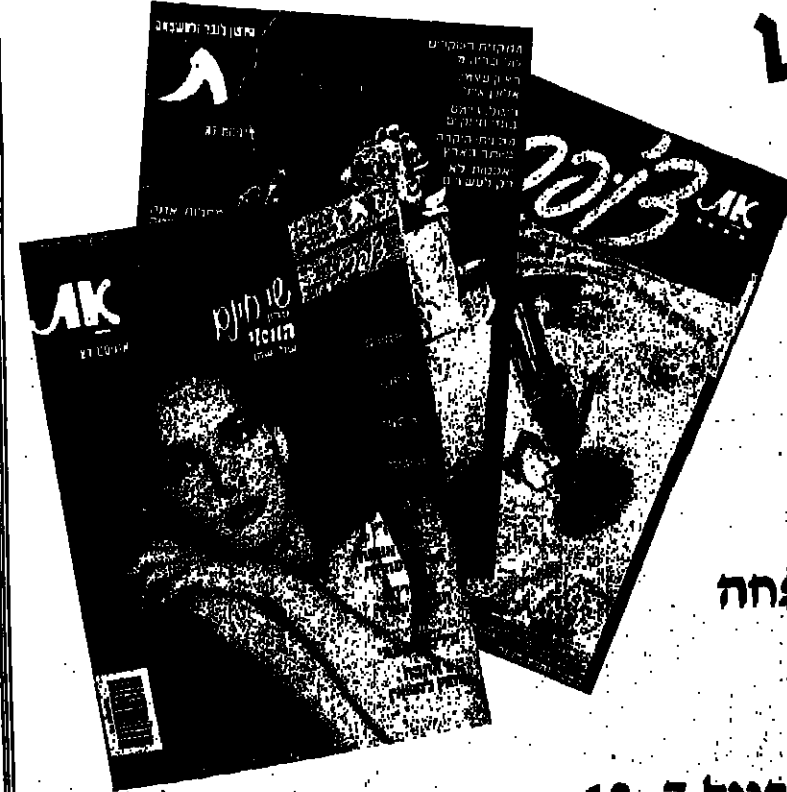
מבצע אוגוסט '87
עט "פארקר" חכם לכל תלמיד!

מ ל ה

המכללה לקריאה מהירה

הופיעו הופיעו הופיעו

גליון אוגוסט

עתון אחד שהוא שלושה עתונים:

AK - הירחון לאשה ולמשפחה

AK - המגזין לגבר

12-7 - עתון צבעוני לילדים בגיל 7-12

של אוגוסט: 272 עמודים של צבע, הנאה ועניין

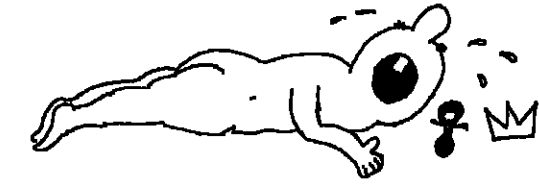
שיפודים

משהו:

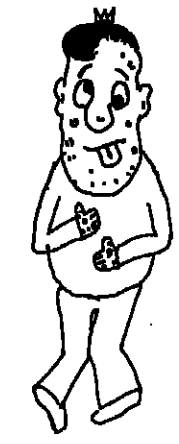
מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת ויעשה דיאטה ביום ראשון.

פינת השלולית

ארנון ורשבסקי שלח לנו מירושלים סדרה שלמה של ציורים המבטאים את ההפתעות הלא נעימות שנסכיכה נשקנית עלולה להיתקל בהן בשלולית. מתוך אוסף בעיות השלולית נביא שלושה איורים:

1. מי אמר לך שכל הנסיכים הם בני עשרים ומעלה?

2. מי יודע אילו מחלות הוא מביא מהשלולית?

3. ובכלל, מה נותנים לדבר כזה לאכול?

מאי 1987

לואי ולא

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

לואי ולא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה. הוא היה בן תשעה.

מלא את יצחק בן־חורין

צִירִיָּה

היה חידושו, אבל כדרכו לא נתן לעצמו
לחשוב פסקי הלכה. למה? כי בביתו לא למד
הפוסקים בפועל, כאלו לא עשה את הליכה מלמד
המורה במבצעת מעבר לומר האוי"ב. למרות
המבטור הליכה לא הסכים לקום את שנת הליכה
ביתו פנים הליכה, ורק לא רחוק הכבד ששיתא את
המורה אורי לא ריתק לא רחוק הפוסק של
המורה והפועל הנוכחית, כולל השתדלות הדין.

חילוקי קרבנים מפורסם צריכה לבד הפוסק
קרב ויחיל קרבנים הדין, המסתכלים לא רחוק
השומרו את מקאביו, שם עשית את זה וזה
היתב היה ונפול כלות. מדרבין על אירועים
העדר הליכה בכל ארץ. ארץ מושב על מדינה על
הפועל מלכות בעלי הדין והשומרו ששיתא את זה
עלם ברעום את האופוזיציה השומרו קרבנים וזה
היה מלכות שמו שריו פנים 68 שנה ושהלחום
היה, מלכות את שמו שריו נוסף על שנה

[illegible][illegible]

ווי ויה בן מסור, וואס מספר, הקסיד לטלפן
קייטן נשבעו לטאל מה נשמע. לפני וורש
זעק איר לאבוי מטיבה במלאת לו שמונים
שנה בן חוב "דוד זון, גנור", מסכם חאב. "אני
אמא אירי מכה. אבל זו, האחרונה, היא מכה
דוד לחללים איתו".

היילד. בפורים 1951 כמושב ביתן אהרן, והא
למך לבית הספר היסודי בכפר-יתקין.
מגיל-עצור. מעם, בחופש הגדול, בנה
המבית והשיט אותו בחל אלכסנדר. כשהיה
|| נמחה אמו. אורי היה דומה לה באופי.
המבית לשיט ים בעכו היה הפתרון. גם למסגרת

המשפחתית שנתפרקה עם מות אמו וגם לאהבת הים של אורי, האהב.

שני אחיו המבוגרים כבר היו מחוץ לבית אריה, הכחור, היום בן 52, וס'ן במילואים בביתו, מונטה, ממזין ענה לתור להשתלט לב בבניה. מצב בריאותו קשה, רג'ן, בן 43, עכבר טיים קרני במילואות, 19 שנה ב"אדיקע", ארי לא ללמוד בחיפה לקצינים בעכו. מיים את לימודיו ועלה לעבוד על אניית הסוחר "סבריה". טייל חצי שנה בעולם, עד לגיוסו לצבא בשנת 1969.

א שפעה אתו את הקורס בסיסי, מספר 'בקרס' הוא היה הנידן מקורל. ה'בקרס' בכורטנא הכשורונר, חמיד נערס וכל זמגס. אצילק בוטנר, שיליט בים, כולל אלף היה אצילק בית. יט בלאח שקיבלו בנפיש התשורר. הוא אץ פנע אל התוויק. התשתתג דחרכי פעריליט תושי'.

כל גא ויה אצילק, בקרס ולתוריי. יט אצילק ו'א אצילק שער מעולת יט דמ'.

אצילק אץ שאיט, אחר רפס על פערילט. ובפערילט וואו אצילק התחתולתא אשער היה לנחש שערילט.

תצירי וואו לריתו מווייל, מנתיג. לקח לב דוד ברינע, בשקט. מן מנחטת מנחטת. היה קצת חוש הפתקן מאחרים. יותר רביעי. הוא היה סב ו'אן, מוס שותאטיס. לכל אצילק בקרס יט שערד תשורר.

אנתו ה'י עושיס דברים שער, מנחט, בוטנר, אצילק ו'א אצילק שער מעולת יט דמ'.

במציאות, בערב ידועה ונכונה, נשקף לנו
 על פסעם כעית, ובעת-השחרור אירי שטר על רמה
 גבוהה כל תומך.

קורס חובלים, טיילים, ואחרים לקומצות. ורר
 א. מהשיטת "זו הקרס שאורי הכי קשה בנאבי אר
 לא מכיר דרך קומצות בהם מניעים למצוא את כל
 המאבקים הנפשיים והנפשיים של האדם. הבהנה
 תומכיהם את קורס, מתי מכללם מציאות. ובהנה
 נורדים, עשים כמה שנסתמם הבהנה חלק מההנה
 אקטואים, חלק אנשי עסקים. את אורי ליוולית
 לפעולות כרופא. אנשי חכר אותו יוצא אליהם גם כשנכלם
 אסון וגם כשנכלם אסון.

אורי השתתף כאיבוי בערות, מבצע העל
 על מסקנות המבחנים בביתור נאבי, 1972, ומאז
 כעוד מבצעים ועולות השתיקה יפה להם. "מור רכ
 על מבצע אחי", אני מבצע ממקד חיליים. "אז
 אפשר. מנחו. אז יכילים להשוני שיטות פעולה", פוסק
 אלוף ברשון.
 אם לא זמן ומסקס פעולה, לוחות את התחשבה
 חבר מתארת את התחשבה במעמקי להם בדרך את התחשבה
 "מבצות עומק הקבילי את פיגורו, וזן קבלת מניכר
 שנייה נעזמה ביותר. אינך חילי ממסער בשות פתוח

עליו לתקועם אִסְרָאט בְּנֵי־בֵית־הַלְחִימָה שֶׁלֹּךְ עַד שְׂרֵטָה
מִגִּיזֵי אֶל הַיַּד. בִּרְדָּךְ הֵן הִרְבֵּה נָתַן לַחֲשׁוֹב,
וְהַמַּחֲשָׁבוֹת אֵינָן קְלוֹת. אֲתָה נִצָּא בְּמַעֲמֵי הַיָּם,
תַּחֲסֹבֶת־הַיָּם, מִצְחָה וְנִלְפֹת סִבְכִּי וְאֵינָן יָכִיל
לְהַמְלֵט מִפְּנֵיהֶן לָשׁוֹם מִקּוֹם. הֲדָף הַפְּצָצָה כִּן חֹק
הַמַּשְׁמָקֶת עֲלֵהָ לַעֲרֹץ מִרְחָצָה וְהִנֵּה אֶל הַמִּבְשֵׁל
עֲלֵהָ לְגִשְׁלוֹ מִזֶּה הַחֹדֶשׁ. אֲתָה נִצָּא בַּחֲשֶׁכָה, וְאֵין
לָךְ מָה לַעֲשׂוֹת. מִזְמָה עוֹשִׂים פְּסוּם מִתְקַרְמִים אֶל
הַיָּד."

האב יעקב: "הוא אף פעם לא היה מספר שום דבר".
דני אחיו: "אני הייתי טייס בחיל-האוויר, אבל אפילו לי לא סיפר. תמיד ניסיתי לקשר אחר ועוד אחר".

שה נעלם אורי לארבעה ימים, שם חסרה יממה.
 "אישה היית?" שתיקה. גם אחרי הרבה שנים לא דיבר.
 חי במסמטות יפה. אהב את הצבא, אבל לא רצה לבלות
 עם הדרגות והכנפיים. דבר ראשון שעשה כבואו
 הביתה – להחליף את המדים בג'ינס וסנדלים.

אמרוץ אכזרי ששוקע הוג'ו וינצ'נצ'ו לטליל עם ההלוואה... עם כביסות מפרוץ הרוחות בבניין 'ב' ונעלים גבותיהן. שנים ירבו על זה שיש אחד אורי היה מפתח הרעיון... ששמונה חלפסדי, ואלהם... את 'מסע אורח' בכל הקשור להקשרה על משמעת וביצוע מושגים... מההשמיטה... אבל הם הטיבו יוצאם כלאדם וזה... 'מחירי היה מוכן לשמוע ולעזור... ספר לחכם... אלה היות חכמתו היות אצלם... כל שוהיה לו בעציה היה יכול לראו אליו ולדבר... כשהגיע לי משוח הייתי גינש ומבסס לזרע עם המפקד... הוא הקשיב, ואם היה מתרון - נתן לו את כובעם...

[illegible]

מתוך הדבור, על אודות כלכלת המדינה -
אורי אשכול: לא כלכלים אהם מה שקורה במדינת
ישראל. התארגנות, לא את התקציב הפרסומית, לא את
התקציב ההדפסה, לא את המעבדות, לא את המי
שעה במסדרות, לא את המכשיר שותק. ההוצאות
העצומה של המדינה חסרת חשיבה אותה ליתום
לנעושה בידיה 24 שעות ביממה. חלק קטן
מ'מפעלים' בישראל פועל לטובת אחרים, אך הם
חוסים, נעשה שילד בראשית שולשום אותו, אך הם
עונק אינם עושים, לא כרול, לא שנות האהבה. י
מקדמים, אשכול מציג הישגים במסים הוא גם
מחבית, אבל אשכול לא היה סאטיריקר. ומספרד, ותר
לכלכלת המדינה, על אודות כלכלת המדינה.

סליה בת 36, היא קרלת ויפית, אורי הכיר אותה בארץ, בשנת 1980, כשהם מסתובבים בהרים עם כלבים. כשהם חוזרים הביתה, אורי מנסה להיפגש עם סליה, אך היא מתעקשת להישאר בארץ. אורי נשאר מאחור, ולסליה ולילדיה, אורי מקדור ומאחור, חלום. אורי נשאר מאחור, ולסליה ולילדיה, אורי מקדור ומאחור, חלום. אורי נשאר מאחור, ולסליה ולילדיה, אורי מקדור ומאחור, חלום.

בית שכור. שני חדרי שינה, ריהוט מינימלי
צניעות. שלא מן התקופה הזו. 18 שנה של שירות
צבאי, אורי חי ממשכורת, נודד מדידת שכר אור
לשנייה. חסיד באוברדראפט, חמוד עם דאגות
לגמול את החרוץ. טילה טילה כלל כ"י להחליט
את המשכורת. בארץ יש לא הספיק להיות, כמנצח
(המשכן בעמוד חזר)

ישקם. צונו
בראדם יש
כמו פלס
אישיות. התקרב
בלי לזרוק בו
על אף אחד
בלי פוליטיקה
כך היה אור
לאורך כל
הדרך. בל
ופילה אחד
הצידה

אורי טאק ו"ל (בצילון)
העליון מימין) ותמונת
מתוך הקרט הישראלי
"צילנות חוזרת"

Conclusion

נבר לא מעמידים פנים

(המשך מעמוד 27)

אני מתחילה לגלות כמה כיון זה להיות אמא. פעם הוריתי לעצמי הרואין וזאתי אלכוהול, חשבתי שזה הסטון בחיים. אבל היום המשפחה חשובה יותר מהכל.

הייתי נכדה הפלות מוסקליות עד שהציאה יתר עם הרבה נגנים כמעט חדש את "קרב אלי". חברים עזרו אותה לכתוב. היא כתבה, אבל לא היתה מרוצה מתוצאות. אחרי כמה מאמצים כאלמן העיטה דביתה את השריד האחרון מהרכב המקורי של "מעמידים פנים" מרטיין צ'מברס, "אני יודעת שהוא נפגע", אמרה, "אבל לא היתה לי ברידה. הייתי חייבת לשנות את הצליל של להקתי".

במקום צ'מברס המזינה נבני אולפן. בין המחפשים היו סימון פיליפס, מיל גיינור והגיטריסט קלוס אלמור, ששירת בעבר מוסיקאים כמו ריינור בואי, ובראין אינו. "קרב אלי" הוא כיום האלבום המצליח ביותר של להקת למרות שהוא פחות טוב מקודמי. כל שיר הוא לטיטניאלי, אבל את מקום האגסיכיות וה"לכוד" של הרקנרול חסס קלדינס, שירה נקיה, אמחה, כמעט חלבה. ההפקה נהפכה מלוטשת ומצולצלת. היינר חולה למרור שמלות בשבא במקום הגינס ובגוי העור הצמודים. אבל למרות כל אלה היא עדיין סולנית מנטסטית, אולי הטובה ביותר בעולם הרוק העכשווי.

מתוך האלבום יצאו להיטים כמו "אל תבין אותי לא נכון", "המנון לה", "לדחתי רחור מראות" - שיר של ג'ימי הנריקס באלבום גם מצוי שיר שנקרא "כמה קילומטר נשמתי" בו קשתלה היינר אמנים שחורים כמו מיקל ג'קסון, לינול ריצ'י וארתה פרנקלין ש"מכירים עצמם" שהם מופיעים בחשודי פרסומה. "הם ממשיכים להיות עובדים של האדם הלבן" אומרת על כך היינר, "מכירים עצמם בער כמה מיליוני דולרים בשביל מה לעזאזל, צריך אדם כל כך הרבה כסף", היא שאלה.

הייתי 1361 מנסה להשאר נאמנה ליסודות הפאנק עליהם התחבבה. לא להסתאב, לא להיות הונכ של המיסר, לעשות רק מה שבראש שלה והכי הכי - לנגן ורקודל חתור בלי פוזות. ב"18 לאוגוסט תהיה כאן במצור הדקדקן חשדי "אני הולכת לישון", וכל אחד יהיה רשאי לפגוש שהיא הולכת לישון אינר.

זו שלישי בשבוע שעבר, ארבע אחרי הצהריים. מחייגים ללונדון, ושלשון מגלה סימני עייפות. לבסוף, אחרי שטונה עלצולים, היינר מריטה את השפורפוד, נושמת בבחילות. "חם מדי לי, פשוט הייתי ליד החלון, ריבתי עם מישהו".

דיקן ורשיקו לפני שתגיעו לישראל? הפענו כבר כמעט בכל העולם. אירופה וארה"ב ניירולאנד האוסטרליה. עכשין אחו ברור ליון ומשם נגיע לישראל.

מה את יודעת על ישראל? לא הרכבה, זו האמת. אבל שמענו הרבה דברים, כולם טובים. לכן אנחנו מחכים כל כך לביקר. זה לא ממש פשוט. את אנני לניקס, ישבנו וקשקשנו במשך שעה והיא סיפרה לי שהופעות של "ווריתמיקס" בישראל היו חוויה איריה. שאני חייבת לנסוע לישראל. אז הנה אנחנו באים.

חבוא עם חבנות? לא, זו נסיעה קצרה, רק ארבעה ימים, וחבל לשלשל אותן. כשהיינו במסע ההופעות אירופים, ארבה, אסטורליה או ניירולאנד, לקחנו אותן איתן. תן כבי לירות מנגרות. חכה רגע, אני הולכת לקנות את הדולר יש רגע.

קשה להיות כובבת ורק להגיד שתי ילדות? קצת קשה, והעצם לא אני אוהבת את זה, או זה שאין.

את מבינה? שבאלבום האחרון שלכם, "קרב אלי", חל שינוי מהמנועני לניקס קרימור? יש שינוי, אבל לי מאוד קשה להבין אותו. אני רק כותבת את השירים, והנה כמו צילי. שמעתי את המרשלת נותנים אחרים. אחרי שאני נותנת למסליל

צלילה

שיר באולפן הוא מקבל חיים חרשים בהופעות על הבמה. ואחרי שישה חודשי הופעה, השיר מתכנר ונהפך ליצור אחר. האלבוים האחרון היה מאוד ספונטני. רובי (מקינסון, א.מ.) ואני עברנו עליו רי מהר. זה הופיע שלו. היה שאן גדול.

את אוהבת להשיג? אני אוהבת כל דבר שקשור במוסיקה. חוץ מלעשות לה חיי-צבוע... כמו שהייתה שותפה להפצת האלבום, אף את רואה את השמעתה על המוסיקה של חיים, עשר שנים אחרי משרד רציני והשתנה?

הפאנק היה תופעה, וזמה לתופעות הנדולות של שנות ה-60, הנעת הדפים, האמנות והסינרליה. כל אחת מאלה היתה מתאימה לתקופתה, ולכל אחת מהן היו השפעות מתמשכות. תופעה של ההשפעה תלוי מאוד באופנות שמתפתחות סביב ההפצות האלו. היום יש הרבה להקות חדשות, אבל מנהיגה מוסיקלית - בעצם לא קורה הרבה. יש הרגשה שמיז כבר את הכל. צריך השראה חרשה. כשיש השראה, המוסיקה נשמעת אמיתית.

למי את מקשיבה ביום, אילו להקות או אמנים מרליקים איתך? לא הייתי רוצה לנקוב בשמות. אני גם לא מאוינה "כפיתית" לדריי, רק אם יוצא לי. אני אוהבת אנשים שהופעת איהם בשנה האחרונה, כי זה מה שמעמתי. להקת כמו ווריתמיקס, ירד שהי נהרדים, לו ירד שהי מנטסט ואיני פופ.

פעם חתא היה האלי שחקן אחר כן. איני פופ היה אירי. לדעתו הוא היום בשאר. נשמע טוב יותר מאיפעה. שבגשתי אותו והופענו יחד, זו היתה כשבילי חוויה עצומה. דברנו הרבה. עד היום אני מקריזה אותו, והוא בהחלט משפיע על הכתיבה והשירה שלי. הוא ענק. את תושבת לשעמים על שני חברי הלהקה שאותו ממנות-יתר של ממים, גימי האניסטיקט ופיט מארידן?

הן, כל הן. בעיקר על ג'ימי. כשאני כותבת שיר חדש, אני שואלת את עצמי מה הוא היה אומר עליי, מה הוא היה מעיד. זה עוצב.

את בורכב רוק גרול. בורכב מוזים אותך. גם מארידן את יכולה לרדת למכלת בלי כיווץ? כן, כן. הכל נותנים לי לעבור ברוח אמינים. לא אני לא אוהבת את כל התופעה של הוצאת אמנים, לא אוהבת שמגדנדים לי. כאן, בלונדון, אני עושה דברים רגילים כמו כולם. נושעת באומנות, בתחומים, אנשים לפעמים מוזים אותי ולא מאמינים. הם חושבים שאני צריכה לנסוע במצודס מצופה וזה... אבל אני רוצה להשאר שמייה, להיות כמו כולם.

את נהנית מהחיים האלה? מאוד. זה הדבר הכי קל בעולם. אתה מרווה כמך ולא עושה כלום. לא בצינות, דיי אני נסך הכל לא עובדת אלא עושה מה שאני אוהבת. מוסיקה היא מה שאני הכי אוהבת, ואם אני יכולה להיות מה כל כך טוב - מה רע לי אני יכולה ליהנות מעבודת בגדים למרות שאני תמיד הולכת עם אותם בגדים. מה את עושה כשאת בבית? מויה: את הרהיטים, מציבה אותם בכל פעם כפינת חרשות. שותה תה, קוראת עיתון, מגלגלת לתבית או יושבת עם חברים. כש כולם לעמים אני הולכת למרשים.

מה דאית לאריונה? גייסם בובו האורון, 007 כאיור המסוכן, שכחתי לו גם שיר. יופי של מר. מה הענין על מודות? היא נהדרת. משום טובה דין מה היא מכוערת, וזה, אצלי, מוסיקל לה הרבה גקרות... גם אני מכוערת. כבר עשרים שנה, לא ידעתי יש לי כבר שירים חדשים? כל היום, רק עכשין יצא סינגל חדש מתוך פסקל הקרס של גייסם מר. השיר נקרא "אם היה גבר", מדבבים לראות אחרת בישראל. כן, זה כבר קרב מאוד. להוציאת.

אני מורגשטון

(המשך מהעמוד הקודם)

השבת שעברה היה אמור לצאת לשם. אני הכין הבמה. ואחרי שישה חודשי הופעה, השיר מתכנר ונהפך ליצור אחר. האלבוים האחרון היה מאוד ספונטני. רובי (מקינסון, א.מ.) ואני עברנו עליו רי מהר. זה הופיע שלו. היה שאן גדול.

את אוהבת להשיג? אני אוהבת כל דבר שקשור במוסיקה. חוץ מלעשות לה חיי-צבוע... כמו שהייתה שותפה להפצת האלבום, אף את רואה את השמעתה על המוסיקה של חיים, עשר שנים אחרי משרד רציני והשתנה?

הפאנק היה תופעה, וזמה לתופעות הנדולות של שנות ה-60, הנעת הדפים, האמנות והסינרליה. כל אחת מאלה היתה מתאימה לתקופתה, ולכל אחת מהן היו השפעות מתמשכות. תופעה של ההשפעה תלוי מאוד באופנות שמתפתחות סביב ההפצות האלו. היום יש הרבה להקות חדשות, אבל מנהיגה מוסיקלית - בעצם לא קורה הרבה. יש הרגשה שמיז כבר את הכל. צריך השראה חרשה. כשיש השראה, המוסיקה נשמעת אמיתית.

למי את מקשיבה ביום, אילו להקות או אמנים מרליקים איתך? לא הייתי רוצה לנקוב בשמות. אני גם לא מאוינה "כפיתית" לדריי, רק אם יוצא לי. אני אוהבת אנשים שהופעת איהם בשנה האחרונה, כי זה מה שמעמתי. להקת כמו ווריתמיקס, ירד שהי נהרדים, לו ירד שהי מנטסט ואיני פופ.

פעם חתא היה האלי שחקן אחר כן. איני פופ היה אירי. לדעתו הוא היום בשאר. נשמע טוב יותר מאיפעה. שבגשתי אותו והופענו יחד, זו היתה כשבילי חוויה עצומה. דברנו הרבה. עד היום אני מקריזה אותו, והוא בהחלט משפיע על הכתיבה והשירה שלי. הוא ענק. את תושבת לשעמים על שני חברי הלהקה שאותו ממנות-יתר של ממים, גימי האניסטיקט ופיט מארידן?

הן, כל הן. בעיקר על ג'ימי. כשאני כותבת שיר חדש, אני שואלת את עצמי מה הוא היה אומר עליי, מה הוא היה מעיד. זה עוצב.

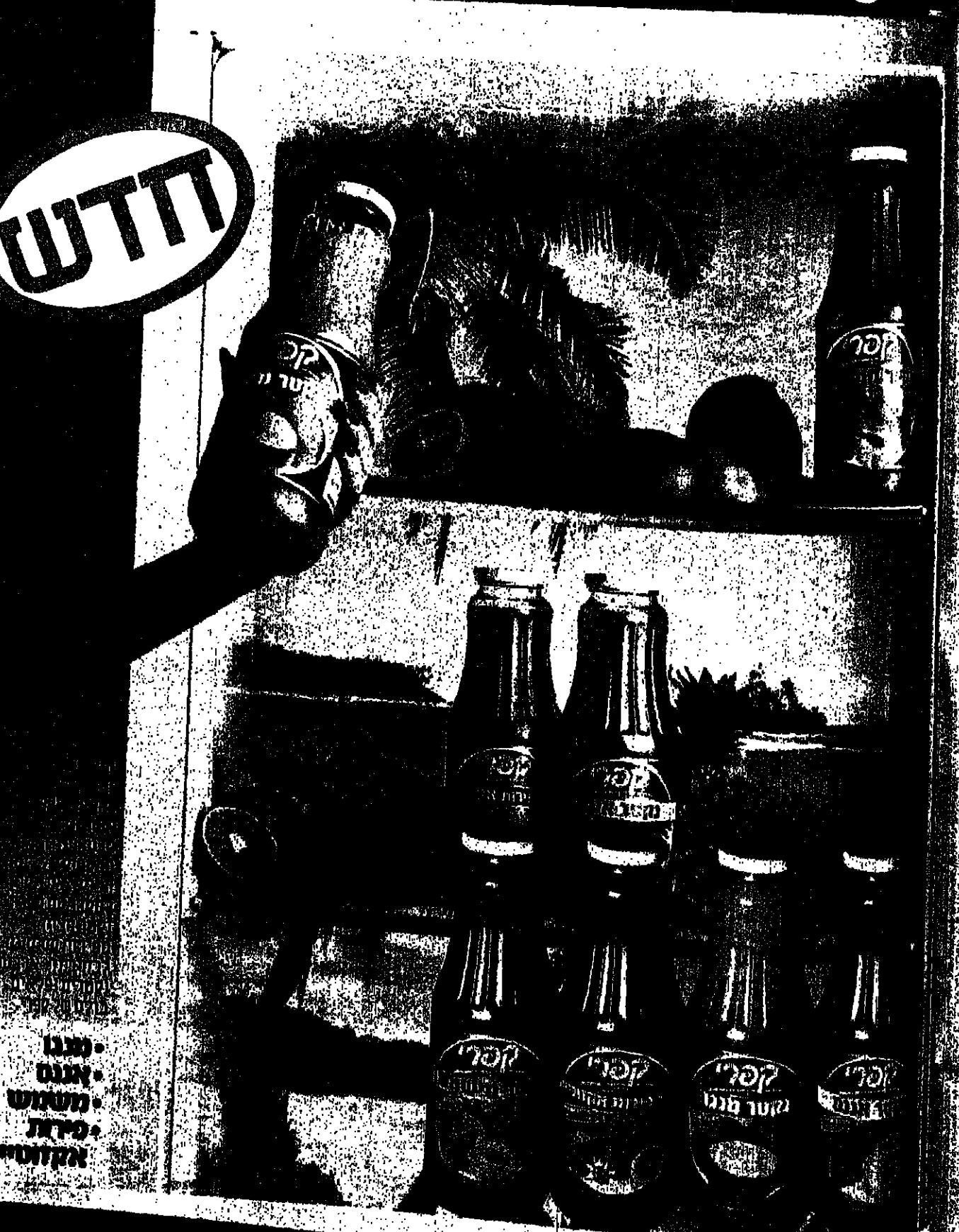
את בורכב רוק גרול. בורכב מוזים אותך. גם מארידן את יכולה לרדת למכלת בלי כיווץ? כן, כן. הכל נותנים לי לעבור ברוח אמינים. לא אני לא אוהבת את כל התופעה של הוצאת אמנים, לא אוהבת שמגדנדים לי. כאן, בלונדון, אני עושה דברים רגילים כמו כולם. נושעת באומנות, בתחומים, אנשים לפעמים מוזים אותי ולא מאמינים. הם חושבים שאני צריכה לנסוע במצודס מצופה וזה... אבל אני רוצה להשאר שמייה, להיות כמו כולם.

את נהנית מהחיים האלה? מאוד. זה הדבר הכי קל בעולם. אתה מרווה כמך ולא עושה כלום. לא בצינות, דיי אני נסך הכל לא עובדת אלא עושה מה שאני אוהבת. מוסיקה היא מה שאני הכי אוהבת, ואם אני יכולה להיות מה כל כך טוב - מה רע לי אני יכולה ליהנות מעבודת בגדים למרות שאני תמיד הולכת עם אותם בגדים. מה את עושה כשאת בבית? מויה: את הרהיטים, מציבה אותם בכל פעם כפינת חרשות. שותה תה, קוראת עיתון, מגלגלת לתבית או יושבת עם חברים. כש כולם לעמים אני הולכת למרשים.

מה דאית לאריונה? גייסם בובו האורון, 007 כאיור המסוכן, שכחתי לו גם שיר. יופי של מר. מה הענין על מודות? היא נהדרת. משום טובה דין מה היא מכוערת, וזה, אצלי, מוסיקל לה הרבה גקרות... גם אני מכוערת. כבר עשרים שנה, לא ידעתי יש לי כבר שירים חדשים? כל היום, רק עכשין יצא סינגל חדש מתוך פסקל הקרס של גייסם מר. השיר נקרא "אם היה גבר", מדבבים לראות אחרת בישראל. כן, זה כבר קרב מאוד. להוציאת.

אני מורגשטון

זהו קפרי קריר וקטר פירות

מגוון
אנשים
מחפשים
פירות
הקוויטים

מגוון אנשים מחפשים פירות הקוויטים

שד נחמד

צילום סניט מתעורבתה של סינדי שרמן (תמונה גדולה) ופצית מתוך "ביירות" (בשדור-לבן), מחזה היפרדומנטי על אהבה המתממשת בגנו עתידי לחולי אידס.

תמונה אישית, מורמנת, של ניירורק. כיר מוכתם בפחד. משהו שוב לחץ על מתג המגיפה שאינו מת ואינו נעלם לעולם - כמו שמבטיח אלבר קאמי בסיומו של "הרבר", עכשיו שוב נבחרים בני האדם כיכולתם לעמוד בסבל. ניירורק וקדק עם המוח, וזו אסופת שבוע הפחד שלי בניירורק: שתי תעובות חדשות - רמויות אגוש מכורסמות, מעוותות, אבריהן הפנימיים חשופים. גלדי בשר אכולי זבובים, מטאציות מבהילות של מחלה ותמונות אפוקליפטיות - ניצולים מעקלי צדה נבלטים מאורות אחריית המים.

שתי הצגות חדשות בחיאטרון "אוף אוף ברודווי" בעלות נמנה שמגניט רייקטיות: מותר הרח על הבשר. כי הבשר מתענג אך מורדם בדרך לאברון. ועוד שבוע הפחד שלי בניירורק: שדרי אימה מן הספרות המקצועית הערבית המסיפה להתנזרות מינית כאמצעי ביטחון מושלם מן האידס, מגמת התנגדות בכתים שכבר ילדה כענה העיתונאית שם ליצור ניירורקי ספון לבטח על הספה בכיתו, מתנשמת מרוב ישיבה. "תפוח אדמה על גבי ספה" (couch potatoes) ותנועת התכרבלות בויק הפייה הטובה מאגדות הילדים - זו שלא תפקיד אותך למות - ביצירות אמנות, רוכן בבלס קלאסי שחידש ימיו. על המגמה האחרונה וסיבותיה עמד לאחרונה מסיכולג הילדים ברונו בטלהיים במסג הספרותי של ה"ניירורק טיימס".

המוות מגרה את האהבה. האפס והאיטוף נמשכים זה לזה. כך גולד מחזה היפרדומנטי בשם "ביירות", (שם שכתב המחזאי במסאפורה להרס מוחלט), על אהבה המתממשת במוות בגנו עתידי המיוער לאלה שבדיקת הרם שלהם הראתה חיובי. כלומר מער לאידס. נערתו של כלואיגור מתנגבת תוך סיכון נמשה לגנו כדי למות עם אהבה. ומיאו ווליה. מייססאן ואיוולרה. המגיפה השיבה אתכם אלינו. לא כלי לרגש, עלי להורח.

לאורך המחזה מתחננת האשה במי אהבה הגנוע "לידות" אל תוכה יריית אהבה שורא גם יריית מוות. הגבר מסרב לשכב איתה כדי לא לטכנה. האשה מנסה לפתוח, מתחננת: "אני יכולה לחיות בחוץ ללא סיכון ולחוש כמותה. ואני יכולה להסתכן איתך ולחוש חיה". על ישבני הכלואים בגנו מטבעות האות P (פופטיס) - חיובי. קאמו - מליחה, שוסר - מתעלל בהם. לו נתפסה האשה הכריאה בזרייתה לגנו היו תולים אותה על פנסי רחוב 14. בכיכר טומקיס נערמות כל הזמן גוויות הנשרפות בימי ראשון. במכנסות הציבוריות גורמים חולי אידס אחוזי אמוק מנסים להסיר מעל גופם חלצות שריבש לשרסותיהם. הצופים אינם רואים את המראות, רק שומעים עליהם. המחזה לשניים מתרחש בחדר אפל, בין בני הזוג.

(המשך בעמוד הבא)

ניו יורק, תמונה אישית. כך שדרי בכחד. לא רק אגנים נדבקים באידס. גם האהבה תוחיד כאבליצת. לזן חאגושי שישורוד בתיבת נוח של שנות אלפיים יש צורה של תכוחי אדמה

החברים מחזות אימים ומציגים תערוכות זועה. מחזרים עובדים שעות נוספות. קורא סכר ושוחה קוקה, לא קוקאין. האלך לישון מוקדם עם החוקית, קורא סכר ושוחה קוקה, לא קוקאין. מאת שרית בוקס

هكذا من الأصل

בדיקת הדם חיובית? אכול היטב, נוח, התעמל

ספרי הדרבה לדיאטת סקס חטיבת אידס? וצאים בניו יורק חדשים לבקרים: "מין שמור", "שחק אותה בטוח", "איך לשכנע את בן/זוגך להשתמש בקונדום ומדוע", "סקס בטוח בעולם משוכן".

בספר תאוריון נוח מחברו, ד"ר ארט אולן, עזות וחימאות למי שבדיקת דמו "חיובית" אך טרם נתגלו אצל סומני מחלה. עצות אמריקניות הדמיות חמוגו שחור. כמו באותה בדיקה על תוהו למוות, שחור וזק בדרכו לגורם בבוקר יום א' ואומרי: "אוף, איזו דרך איננה להתחיל בזה את השבוע".

ובכן: "אל תאבד תקווה. אל תחליף חיך מגד, רק כדי לגלות עשר שנים מאוחר יותר כי מדריך האימונים לא התגשמו. אל תעשה דברים

מחזה המורכב מצחק, ואני שואלת אותו על כך. אולן משיב כי עלינו למד לזנוק על המות לפני שיצחק עלינו. יש לי חברים גוססים רבים. חברה שלי נפטרה אחרי שסיימתי את המחזה, היא אומרת בעייפות וז' לכאבה. אחרי מלחמת העולם השנייה, השלה אותנו המרע שיש בכוחו לבצע את המוות, להאריך את החיים ההלום האמריקני על געויר נצח מן, אומר אולן, חלקים סומנים אחרים במחזה מליצנים על הרפואה, "מה האלטרנטיבה לסקס עם חרבה פרטנרים", ממלמל אולן לעצמו, "נישואין משעממים". כתרך שממנו הוא מצפה לארבה שתאסוף אותו אל מות נשכח. הוא כתב מחזה על עצמו.

אולן מסרב לדבר על גישתו המנוכרת באופן מפתיע, על תפקודי גבר ואשה בתוך שער. קטיון מחשבת שנמוג כנראה רק בעת התלבוט הבטיחה. במחזה מובלעת השקפה כי האידס הוא עונש על חי כחם תמלים, חטוי בזירה הגבר במחזה מונגנע לחייו הקורטמים: להסתובב עם החברה לפני בדיקת אידס.

באחד מריגעי השיא של המחזה מתחננת האשה בפניו לבחור, ולו פנים בחייו, לבחור לפחות לפתח לפתח איתנה יחסי וזו אלה אחרים, או אלהים, או איזה דבר שבהם במקומן... אבל רגע המוות הוא שלך. אותו אנה יכול לבחור. הוא שיר לך. אולן כתב שיר הל לנשיאות, המתמסרת, היורעת להתחייב, הציבה הגבר עומד כל אותה עת על המשמר לכל תבליט את נשמתו. "כתבו מחזה על אבהו, אומר לי אולן לבסוף, לא על אידס".

הלאה חטא הבשר בני החלום, כי בעיר אמת הצגת תנועה והתפיה בתיאטרון "מניקה ליי" שבאוף אוף ברוודווי. ההצגה נקראת על שם ציורו של הירונדוס בוש, איש ימי הביניים - "גן התענוגות הארציים". המחשה תנועתית וריטואלית של הויה סריאליסטית, המובילה - בציורו של בוש - מגן עד לגיהנום.

סוף האדם החוטא, התענוג, להגיע לגיהנום ביום הדין. חרדת ימי הביניים מתנופפת מלגו. הקבוצה מחישה בעקבות הציור את נפילת האדם מתום גן העדן אל ארצייה של אנשים מתעללים בקבוצות על גבי חיות, עד שהם מרמים לחיות כעצמם. בוקעים מתוך פירות תאוה מפלצתיים. ומשם אל הגיהנום בשר, ניקוב אברים במסות מלובנים, אנשים נצלנים על גבי כלי גנינה (עונג, מלשל, חיות מברסנות בכשר. תורה ובה של גויות, אנשים תלויים ומרחפים במי מיתות משונות. תמונת התהבמות המינית במחזה היא ארצייה אלימה של מין ועשיית צרכים והתפלות כצוה וקיא. האדם מצטמק לקיום חייתני-צמחי. אינסטינקטים פרימיטיביים, ללא עידור, ללא שליטה.

ואילו בגיהנום ריחפו השחקנים על גבי תבלים שקופים מעל ראשי הקהל, תלויים, מפרפרים בין שמים וארץ, ביסורי תופת. באים על ענשם. התוכניה מזהירה כי אנשי הקבוצה הם ממשיכי הרעיונים של הירונדוס בוש הדין ברוחנות את תאוה הבשר. אבל לצורה בתיאטרוננו, יש אמירה משלה. כאשר נע גופי השחקנים המושלמים בחלל הגיהנום,

(תמשיך מהעמוד הקודם)

רומיאו ויוליה של המגיסה מגבלים את פיהם בכמויות ואיכויות שלא תעבורנה את הכמה הישראלית. אך מתוך אוצר המלים מבוה המין ומכור, זה שליווה את התקופה המודרנית האורגאסטית, עולה בערה עד כלות החרשים. כלי ברשה וכלי ציניות. המאצ'ו האיטלקי הגנוע המסרב לסכן את אהובתו מייצג גישה ראציונלית המבוססת לבסוף על ידי גישתה המיסטית, הרומנטית, של האשה. המחזה מסתיים באיחודם. אהבה מתממשת בטוה חוזרת אל הנצח.

אחד ממכאובי המגיסה העולים מן המחזה היא שנאת האדם את גופו. מנקודת ראות האיידס האדם אינו אלא בית קיבול לגזול ממים. האדם מצטמק בעיני עצמו לקליפה גטולת נשמה. "אני שונא את גופי", זועק גיבור "ביירות" אל אהובתו, "ואני שונא אותך". וכמקום אחר: "כל טיפה מתוכי תצוץ בתוכך ותזוהם אותך". הוא מכנה את גופו כשם: "שלפוחית-שמן נתונה בסך הצפה מחוריינית".

אם ר"ר ארט אולן, מחבר הספר "מין בטוח בעולם מסוכן", אינו רותני מחרבה. הוא מספיק לצמצם את "החלפת גוף אדם". שרשרת הקיום הגדולה להחלפת בני אדם. שרשרת הקיום הגדולה מתחלפת בשרשרת גזלים. החלפה בני זוג רבים בעידור האיידס מצטיירת בעיני ר"ר אולן כה: "בעידור האיידס אהיה לא שוכב עם בני זוגי. כאשר מתרחשת החלפת גזלים בלשוני, אהיה שוכב עם בני זוגם של בני זוגי, וזעם הסטורית הסיכונים המצטברת שלהם". אם אמנם עלול וידס האיידס לקנן במסגרי גופנו עד 15 שנים כטרם תגלה, כדברי ר"ר אולן בספרו, אין אנו אלא קניי איידס מהלכים על שתיים. אינקובציה הוא שם הפחד.

האם מחזה "ביירות", אולן כאן, הוא קן איידס מולך - אני שואלת עצמי למחרת ההצגה, יושבת מולו. הוא יודע שכן, והוא יודע שאני יודעת. לאחרונה נגמל משנים רבות של שימוש בטמים קשים. מחטים הריבה נעץ בגופו. כבד רופאי. מחכה עכשו להתמכרות תרשה. אהבה עד מות כמו במחזה שלו. מחכה אולי למישהי שתסכים למות איתו, אם וכאשר.

הזן האמריקני
החדש:
"חבובי אדמה על
גבי ספה". אינו
כא נאגט עם
החץ. יושב בית.
קורא ספר. אכל
חול השליונית.
שוחה ג'ינג'ר
אייל. חתונה
מדע האלכוהול
והסמים.

מצידו טוען בספרו על מין בטוח, כי רק חיוב כותלי הוא אמצעי הגנה מספק מפני האיידס.

הקסה אפוקליפטית מורכבת מקרמט אותי במזוואן לאמנות מודרנית, שם מוצגת תערוכה של אמני ברלין, חלקם, כיום, כעצם כבר אמריקנים. שרירי אדם מעוותי פרופורציות נבלטים מימיה האחרון של האנושות. האחרית מסומנת בתמונה אחת בצורה מסמא'עניי, באחרת - כזוהר ארמוני של להבות. שעה ארוכה נתקעת עיני כביעור היפהפה של ג'ורג' בסדיק "החברים הגדולים". גבר ואשה נאפיוני המין כבר מנוששים) בבלואי סחבות קדסטיים, צבעי אברים פנימיים. הפרופורציות מעוותות. ראש אשה ועיר על גבי גוף גרל מירות. חיסובי הנשיות נבלעו במסה בשרית גברית. פני הגבר עובדות מוטאציה לפני חיר. ידי החברים הגדולים מושטות זו זו אך אינו נפגשות. איש לנפשו ביום המוות.

שעה ארוכה אני עומדת מול נסיונותיה של אוה מריה שון לצייר עלה הציור נקרא נסיונות להקרב לעלה קיר ענק. עשורת נסיונות, שתי ועבר נסיונות נפל. לכל היותר היא מטיקה מין חותמת דואר עקרות. נאש. כמה התקננו, פורדים מן הסכס, מופקדים לסיכון הגוף.

מה ילדיו האירוס ריאקציה רתית, אינסטילוציה פאנתאיים (השחלות בטבעה עי כמה ירחיק לכת אי האמן בין בני זוג ידוע כיום על דרישה חרית להציג תוצאות בדיקת דם לפני קשר בידאישי. באיו מירה ייעשו בני האדם הנפרדים לסורפיה מתרבים חולי איידס המכביעים נקמה סאריסטית בעולם הבריא, ומקיימים יחסי מין עם בריאים כלי להוהיים. האם תוצאה עכשו הגדרה חרשה לאהבה?

המחזאי אלו באן: "המדע השלה
אוחנו שיש בכוחו לנצח את האוהו,
להאריך את החיים. עכשיו, החלום
האמריקני על געויר נצח כג'.

"כל מחלה היא רק אהבה ששינתה צורתה", אומר אחד מגיבורי "הר הסמים" של תומס מאן. עכשיו, בעידן המגיסה, צריך להחזיר את המחלה בחורה לשורש האהבה שלה. ובכן, מהי אהבה לפי שעה, בחלום הביעותים שלי על ניריורק, אהבה היא מה שקורה בין שני תמוזי ארמה בתולים על הספה. ■

בעמוד תמוזי כדעיס
ברכה לחומסקטואליס,
בתחשפת קונדום. תמונה
חשעני של חשבונין
"ניו יורק" עם הזן
האמריקני החדש. מימין:
תמונה בתערוכה של
אמני ברלין, שרירי אדם
מעוותים נבלטים מימיה
האחרון של האנושות.
ידיים מושטות זו אל זו אך
אינן נפגשות. איש לנפשו
ביום המוות.

هكذا من الأصل

עוברים לצל

מאת יהודית חנוך

אשר גם לנחור בצבעים בולטים, כמו באיור "סימס" של "כריסטין דיוור" ליל כל הברכות המדויקים אישור משלה וכן המפורסם השנים אין בהכרח שום שטח ציורי, מכלים אותם על המסלול המעוגל בידו, כולל חול, וחולמים אותו בעפרונות כחל באותם צבעים השתולים בגוון משמש מזהב לבדק - חורז איגון לער שור.

האימור הקייצ' של "אולטימטי" הוא "מראה הקרקס": העיניים מורגשות בשילוב של גוני כחול, דווקא ורוד, על הזחלים - ממש בגוון אמילס חשפנים כחום בודד. צבעים המורשים להיגיס קור שור.

הגוונים של תה הצמחים הם מקור והשראה למדור "סימס" של "העין" העיניים מורגשות בצלילי דווקא, רבץ ומשנה בלי וכלי-החיים בסיס ארס. חשפנים כחום כחור-אדום מורגש.

לא מוכרחים להשתף בשמש, אפשר להסיף גוונים חומים וחמים יש מהקופסה

ארה"ב, שם המודעות לבריאות עירנית במיוחד, למעמים ער להיסטוריה עוברים לצל בידחוני האופנה כבר רואים הרבה יפות לבנות, כינתיים רק בכגרים, לא בכגריים.

אצלו על שפת הים והמריכה עדיין מטגנות עצמן בנות-עשרה כמו סטיקים עשויים היטב. חושבות שחכשיר עם מסנן שמש הוא כמו בסרטן על סכנות החשיפה המוגזמת לשמש העילו רק מעט. שיוף בגוון שוקלד עדיין חושב יפה.

הגיטיק האחרון הוא תכשירים שמסלימים שיוף מרחים על הפנים מנצנצות ובקבוקים תכשירי סומק והיכידומים נסו אותם. אפשר להגיש עוד קצת שווף, ולהגיץ: למראה וחדר-החב מתחנץ.

יצרני התמוזקים כבר רצו כמה צעים קרימה, הם יודעים שכל חשיפה לשמש נרשמת בעור כמו בחרון של מחשב, וגם כשיצאים סתם להסתובב ברחוב נחשפים לשמש, בכמת מוגים של סים לחות יש כבר מסנני שמש, נכשיר התחילו לחסיף אותם לשפוענים האפילו לצלליות עיניים, כשקנים, שימו לב לאחיות הקטנות, ובדיקו אם יש גם מסנן שמש. כך אפשר לתפוש שתי צפורים בקופסה אחת. טוב להשיפה קצרה, לא במקום תכשיר עם מסנן-שמש.

כמה מתכשירי האיפור, החדשים עמידים במי מים, ל"בכלל" רחלנה רובינשטיין" יש צלליות עיניים עפרונות לחיזום קו העין והשפתיים שמתונים ומסדקו שנועדו לגלים ולמי הבריכה, מבטיחים שלא יימחו או יולו, גם אחרי צלילה.

עדיין במי מים, ל"בכלל" רחלנה רובינשטיין" יש צלליות עיניים עפרונות לחיזום קו העין והשפתיים שמתונים ומסדקו שנועדו לגלים ולמי הבריכה, מבטיחים שלא יימחו או יולו, גם אחרי צלילה.

עדיין במי מים, ל"בכלל" רחלנה רובינשטיין" יש צלליות עיניים עפרונות לחיזום קו העין והשפתיים שמתונים ומסדקו שנועדו לגלים ולמי הבריכה, מבטיחים שלא יימחו או יולו, גם אחרי צלילה.

עדיין במי מים, ל"בכלל" רחלנה רובינשטיין" יש צלליות עיניים עפרונות לחיזום קו העין והשפתיים שמתונים ומסדקו שנועדו לגלים ולמי הבריכה, מבטיחים שלא יימחו או יולו, גם אחרי צלילה.

עדיין במי מים, ל"בכלל" רחלנה רובינשטיין" יש צלליות עיניים עפרונות לחיזום קו העין והשפתיים שמתונים ומסדקו שנועדו לגלים ולמי הבריכה, מבטיחים שלא יימחו או יולו, גם אחרי צלילה.

עדיין במי מים, ל"בכלל" רחלנה רובינשטיין" יש צלליות עיניים עפרונות לחיזום קו העין והשפתיים שמתונים ומסדקו שנועדו לגלים ולמי הבריכה, מבטיחים שלא יימחו או יולו, גם אחרי צלילה.

עדיין במי מים, ל"בכלל" רחלנה רובינשטיין" יש צלליות עיניים עפרונות לחיזום קו העין והשפתיים שמתונים ומסדקו שנועדו לגלים ולמי הבריכה, מבטיחים שלא יימחו או יולו, גם אחרי צלילה.

עדיין במי מים, ל"בכלל" רחלנה רובינשטיין" יש צלליות עיניים עפרונות לחיזום קו העין והשפתיים שמתונים ומסדקו שנועדו לגלים ולמי הבריכה, מבטיחים שלא יימחו או יולו, גם אחרי צלילה.

עדיין במי מים, ל"בכלל" רחלנה רובינשטיין" יש צלליות עיניים עפרונות לחיזום קו העין והשפתיים שמתונים ומסדקו שנועדו לגלים ולמי הבריכה, מבטיחים שלא יימחו או יולו, גם אחרי צלילה.

עדיין במי מים, ל"בכלל" רחלנה רובינשטיין" יש צלליות עיניים עפרונות לחיזום קו העין והשפתיים שמתונים ומסדקו שנועדו לגלים ולמי הבריכה, מבטיחים שלא יימחו או יולו, גם אחרי צלילה.

עדיין במי מים, ל"בכלל" רחלנה רובינשטיין" יש צלליות עיניים עפרונות לחיזום קו העין והשפתיים שמתונים ומסדקו שנועדו לגלים ולמי הבריכה, מבטיחים שלא יימחו או יולו, גם אחרי צלילה.

פנים חדשות לקיץ בצבעי "לנקסטור"

גשם של סרטים בקיץ!

להשיג בספריות הוידאו המובחרות

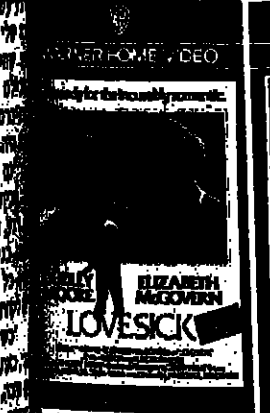
הצבע ארגמן ופיי גולדברג

מישימה

מתחת לשם הדובדבן מריס

חולת אהבה דולי מור

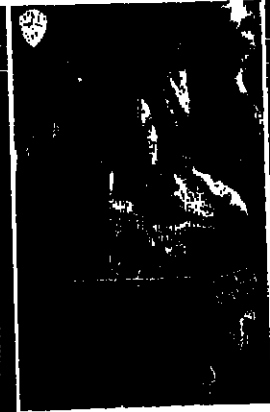
הנוסע ביק גוטלסטון

זעם אלים ג'ורג' טי טקס

קונג פו: השרט וויד קורין

קונכזה דניאל ציפורה

יומו של מרטין וינצ'ר הורס

הגינה עם ג'ון בלושי

בשליחות מסוכנת צ'רלס ברוסטון

מופץ ע"י החברה הכללית למוסיקה (1973) בע"מ-הד ארצי החלוק 4, רמת גן, טלפון 25654

WARNER HOME VIDEO

United Artists

ילדת פרחים

ליהי חנוך בעת צילומי סרט "מנוח" בחצור הגלילית "סרטים זה חלק מעצמי, בגילוי רק על אהבה לחיות"

אני מגיעה ליד נכנסת ליד של חנק, ליד קמה קמה זה מעגל חור גם היום, חלש שוקעת חלח, וכל דקה עיטה וגולדת מחרש".

הקשבת מאחורי הקרי. שאלה אותה העובדת הסוציאלית: "איה ביצת את רצח לאכול לאורחות בוקר". והבה ענתה לא יודעת. הסוציאלית אמרה לה: "תנסי לחשוב, ביצה קשה, מבולבלת, חביתה, והבה עונה לה: לא יודעת, אף פעם לא חשבתי על זה". והעובדת הסוציאלית מתעקשת: "מותר לך לרצות משה לאורחות בוקר. זה מגיע לך".

ת יודעת היום מה את רוצה לאורחות בוקר? יודעת, ועברתי דרך עד שירדתי מה אני רוצה. הריים והגלגל, והיה להם הקצב שלהם, והיו הרבה תחנות בדרך. בת שמונה עשרה פגשתי את שלום חנוך, ואחרי שתי פגישות עברתי לגור איתו, והיתה אהבה גדולה, וכאה מאיה שחיתה חיצונית הכי גדולה מהכול, והתחבנות לגדל אותה חיתה יצירה כפני עצמה".

לחיות אמא, לא לקח לך אוויר? "נתן לי אוויר, מה שלוקח, גם נתן, אהבה מביאה עוד אהבה, אם את לא בלחץ, והריים לא מפרעים". אוויר אופוריס שמת בתור מרדך מבורר למאיה?

אחרי. רציתי לפגוש אותה כולי. כמו הפגישה

של בוכר. עם מי שאח נפגש, חפשי עד הסוף שהיאלו היה אמיתי, מוסלם. לא אניהלו, אלא אניהלתה. בפגישה הראשונה של שתינו, היא היתה בשבילי גם כדארים וגם ילדה. גם אני ילדה. והיו ריבויים. גם אני באתי ממחל מסוים של הרים ואת מתוכחת, אפילו עם עצמי, עד שאת כוצאת את המורל שלך. והיחסו אליה בתור לכדארים שיש לו מערכת של חשיבה משלו. היינו עם הקטנה כלאה אליה. היא התנהגה בגיל ארבע-עשרה כמו שלי לא הרשו להתנהג בגיל עשרים".

איה כמת פחיים החזקת בנף? "עצומים. כל הפחיים שאמא שלי העבירה לי. ראיתי כל הזמן. אני עדיין רואנת. אבל התוצאה הצליחה. היא כדארים מבוגר, אחרי, נכון. יש בה אסה. יש בה ילדה. אני מאחלת לה שהילדה סבה לא חיצונית. אפילו אבא שלי אמר שברר אחר הצלחתי. מאיה היא כדארים".

איה מה התחבנות היתה עם שלום? "היונו מורים אחד בשני. הלכנו ביחד ככו אחי, מרצון. היום לא מסוגלת להיות מעורבת בצורה של א. היום אנתנו מבוגרים. איד אפשר כל כך יור, כשנפגשים אני יכולה להכיל את עצמי. האהבה היום לא פחות חזקה. אבל יכולת התערבות היא אחת".

אך באה לפגישה אחת, עם שלום? "כפגישה עם שלום הפסקתי כל מה שעשיתי. באחי מתרבה פעילויות. כתבת, שחקתי בהצגות. הוצאת אותי ואמרת לעצמי שהבדלים יורע בדיוק מה הוא רוצה מהחיים. פגשתי כדארים גמור. עובתי הכל והלכתי אחרי ללונדון, והייתי לו מה וידיים ורגליים ואמא ואשה ואחות. הכל מכוחי בגרים כבוסים בשביל לפרנס. הייתי בשבילי. ואן, הנעתי למצבים של חנק. כלי לרע מה אני רוצה לאורחות בוקר. הייתי במצוקה איומה. התחלתי לעשות מרטים. כתבת, כיימתי. נשמתי נשימה ארוכה".

מה צריך את כל הדרך עד התקף? "שאלה איומה. אני מגיעה למצוקה איומה, ואחרי כך נכנסת למצב של חנק, ואחרי כך קמה והלכת, זה מעגל שחזור גם היום".

היום שלרשים רשמונה שנים עליך, את יודעת לצייר את ההולך? "אולי כן. אבל התנתה הן אותן תחנות. השמש שוקעת וזורחת, וכל דקה אני מתה וגולת. משש, ואני אשתנה, הבטתי של זה יהיה שאני אחזיק חלומות לפני. שאני אעשה דברים. לא לחיים, אבל אהבה. שהאישיות שלי לא תשתנה. כי כך".

אורח קיין. גודל טבעי

אנד טוניק, מר עמרון, דור רביעי מראשינו, שואל: קול קטן, את העזרת, מה זה טוניק?

אורסון וולס מודד לנערה את הפרומיל, ואומר: "לוח חומים של הצילומים כוח וכו'. היא צריכה שיפוצים מה ושה. בעקרון מתאמת. אל דאגה, גם האמא תוכל להיות איתה".

מר עמרון עונה: "יש עוד שלוש ילדים בבית. גברת עמרון נשארת כאן". אורסון וולס שואל: "אחוז מקיפוז?" מר עמרון משלב ידדים: "אני לא מחליט. שאל את מי העזרת".

האחות קיין, בטוח בעצמה, סוגר נושא עם ליה: "אל תדאגי לאישורים מהצבא, אני מסדר הכל. מה את באחו?" שש זנות עניים ולחיות בבחורה, ליהי מנערת את התלולים ואמרת: "לא מתאים לי עבשיו". בבית שמחה עמרון במתחוקה מוגד במתחוק. עד חלום. ארגו עץ עם עשרים בקבוקים פגורים של טוניק.

האזן את האזן

(המשך מדפוס הקודם)
נראה לי שאתם גם לא רוצה שזה יקרה. את נותנת לעצמך קבלות, מחבבת את עצמך "אחרי, כשה בנת שלוש ושמונה שנים אני לא חסר אהבה אותה, אבל אם קבלתי את הגורל המזוי הזה שלה, אני אקבל את השאר".

אחרי שלוש שנים ושמונה שנים, כשצברת תבונה, סיכוח, התחבלות אחרי - הילדה ותבוסה קצת?

"יש רגעים שהיא נשכרת, שהיא זקנה. קשה לי לענות. היום אני נמצאת במצב שלא הייתי בו אף פעם. מרגישה בין שמים לארץ. אני במעבר. לפני שיצאתי לניו-יורק, אני הראשונה היינו אחר. עברתי תהליך ענק של גירוש וגלות, של להיות חסרת-בית ולחשוב מי אני ומה אני. היום אני לא כאן ולא שם. לא הייתי במצב כזה כמו שאני חווה עכשיו, אף פעם קודם. את המצב הזה אני חווה כבר שנה וחצי. אני מחשבת מדינה לדרך עליה".

ואפשר גם לישל...
אני לא נושלת אחורה. יש חוסים חוקים של שפיות. משפחה, חברים, אהבה והעבודה שלי. אני מוכנה לעבור, ואני מתנה שתהיה קצת מנוחה. שאני אמצא לדרך על משה ואנוח קצת.

"יש סיפור של רבי נתן מברסלב שמוכיל אותי. הרבי נתן ברכות לאנשי העיריה. כשהגיע האדם האחרון בחרו אותו לו הרכיב בארץ מאור, אין לו ברכה בשבילך. אבל אני אהיה לך משה. תהיה הולך. ובזמן שתהיה הולך שיהיה לך יגיע בארמה."

"בשבילי" לגעת במשהו זה להיות מוכר. היום אני נמצאת במקום שקשה לי לדבר. הארמה לא תהיה. היתה לי פעם חאונת דרכים. לפני שהוסטם את המכה, שהיא איננה וקשה. כל הרגעים, הימים, התמונות, מתחילים לעבור בלואיזטשן עד המכה. גם אז לא מרגישים את הכאב מרוב שהוא אינסוף ונכנסים לחוסר הכרה. אני עדיין בעיצומו של הכאב. עדיין בסלאומשוש. עוד לא התעוררתי מחוסר ההכרה. ביוגרפיה שלי הייתה כתוב משפט יבש וקצר: משה חכם שנים היה בין ירידיו לתלמידים, ואחרי כך היו שנהיים של הסתגלות."

צפה בלי שלוש שנים ושמונה שנים...
"מלה נראה ציפה אולי לעולם אני אשאר ככה."

סרט סרט

ליתו חנוך, הסרטיתית ובמאית. נכון לעכשיו עשה המישה סרטים, רובם לסלוליות. סרט ששי, באורך מלא, בתחילת. * "ילדים גדולים" (עם דב לוימן). הסרטי ובימוי. 60 דקות. שחור לבן. עבור הטלוויזיה הישראלית (1975). * "עורר מחשבת בתוכה". דרמה דוקומנטרית. הסרטי ובימוי. 60 דקות. שחור לבן. עבור הטלוויזיה הישראלית (1976). * "הלומות אבודים של הרחוב העליון". דוקומנטר. הסרטי ובימוי. 60 דקות. שחור לבן. עבור הטלוויזיה הישראלית (1976). * "מנצח". סרט מוזון. 60 דקות. צבע. זכת בפרס ראשון של מבין הסרטי הישראלי. הוקדן במוזיאון תל אביב (1980). * "מונולוג של אשה צעירה". דרמה. הסרטי ובימוי. 60 דקות. צבע. עבור הטלוויזיה הישראלית (1981). * "השירים ידמו אותנו לעולם..." (1985) הסרטי לסרט באורך מלא. סרט צולם. העלילה שנועים לפני יום העצמאות, שנת 1982. מאה שנים להתחייבות התורה בנת החודשה. החינות המרובות במשבת בת היסט על גבול שירי 48. שירי לחומים, שירי ויכרון. טקנים עולים במעלה החרו: בני משפחת חלוצים שעזבו, חוזרים למשבת. ואת ילודי הערב תגדול משיבת עם הולדת או מלידת מוח...
48 מלחמה

ליתו חנוך עם גוליאן מר במסיבת לאחר בורה: "הראש שלי לא עובד על מכירה" (צילום: ישראל מלובני)

אולי זו תהיה הארמה שלי מעכשיו. זה שאני אהיה בגלות לעולם, את זה אני כבר יודעת בטוח. אולי אני כזה סוג של כדאס שהייתי צריכה לעבור פזית את הגלות מראשיתיה לניו-יורק בשביל להבין בחוויה שאני בגלות. גלות גדולה גם בין המלים שלך למלים שלי. כמה מרחקים יש בינינו. כל הזמן אני בגלות. כל הזמן בחוסר מנוחה. מרגישה שאין לי בית פזי חוץ מאתרי. הכל אנסטרקט. פעם המקום הזה, המדינה הזאת, הייתה דוטה. יצאתי מבית של השומר הצעיר, אצלי, כל הבטיס החוקים. היום הכל שברים."

לבורה, נוחתה...
"בוכה לילות שלמים ואחרי כך יש רגעים של חסר עם חיוכים. זאת החוויה של עכשיו. אולי ישר ככה, אולי לא. אני היה פעם ראשונה. לא יודעת מה יהיה מחר, אבל אני גורא סקרנית."

איתו פז של עכשיו לקחת חפציה מתעורר...
"פעם בחשבת מה שאנשים קוראים חזקה לפני שנהיים שלוש קפתי בנקור, הסתכלתי בראי, ראיתי מה שראיתי, ואמרתיו וזה. גברתי. מעכשיו זה ככה השיר אומר..."

קצת בכדי אגרו. העץ את חלק יתר. אשה. לא ילדה יתר. העצמות מהמדות כחן זוער, עי' שעולה הבכר. הצמח וההובא של גלות שחש ארבות וחצותה עי' קנה המיד, עי' קנה המיד. ימי הראשונים. רק השירים כדים וכבר לא נקטים לבונה מרזיק.

יש לך נשימה ארוכה?
"את נרגעת בשיתות האחריות שלי עם שלום. שלום אומר שאני מתחרת, נשימות קצרות, לא מספיק ארוכות. יש לקצב הזה מלה כמסטיק. כוחות. ואני אומרת לו שהשירות של הנשימות הקצרות המפוררות היא בסופו של השבון מאור ארוכה. לא הסכננו על הקצרה הזאת."

את מכירה את אלה עם הבגדים המהמרים בארץ והשירות כחן מנומם אבל חלטי על איך צריכה להיות הדרך...
"לא מכירה כאלה, כבר הרבה זמן לא נוגשת. איך אבא שלך?"
"יש לה סגנון לבוש ומשכבת משלה. היא עשתה בחירה אחרת משלי. בחיים. היא בחרה להיות צלע, להתחיל ארבע ילדים ואותו. אבל היא אמנית בשמחה."

תוצאותה שלך על השבירות...
"לא. לא פזיקת אותה כדי לבנות אותה. את עשה עכשיו השבון מכלול. גם אני באתי מבית של אחרות, כמו, האשמות, כסדר לא. כסדר. יש לי השבון מכלול פזי שלי. אבל הקטע הזה רחוק ממני והים. את מכירה רש בשמחה על אבא שלך."

בלי מנסקונה לרמן

חופשות וטיולים בארץ

חופשות וטיולים בארץ

טיולי יום לפארק המים אשקלונה

אחת מהירות ומרגשות, בועת סנפלינג תחת ויחידה מסוגה, צוותי בידור, חשף מים וכיר דשא ענקיים ומרצלים.

הבצע של 28 ש"ח לאדם, וכשני חלקים כולל נסיעה באוטובוס ממוזג ומכירה לפארק.

חורכי ציאה: 12.8; 15.8; 19.8

יום סיור נארץ יהודה

המשתתפים חפצים, נחל מעינות, גוש חרבה מנוחה. היה לי כפל שפירגן אותי. זה היה דליקס. עכשיו מאור בקושי. אם יש סרט אז יש סרט. בעיקרון אני לא יודעת מה יהיה מחר. אצל תמיר יהיה יש משפחה וחברים."

נפתח שלא יהיה פזי, מוח הקו הארזה מבדידתך...
"לא יהיה רוצה לעבור שלא במקצוע שלי. מרסומות וידאו לא מתאים לי. הראש שלי לא עובד על מכירה. הייתי חוזרת לרושמיט, למרות שלא ברצון. במחשבה שניה אני אעשה היום הכל. זאת האמת."

איתו פז אהבה יש לך עם אנדרץ...
"גרידה זה מעבר לרשימתך לב, להתרגשות. מעבר לשפה ולדת ולמקום למרצות. זאת התחברות. איזה צורה זה ליקח בריצותה את כל חומי."

יש נקודות חיכוך בין שני אנשים שבאים משרות לגמרי אחרים...
"ראשיתיה ואפריקה - שתיהן מושכות. הוא הכיר את העבודות המדעיות של סבא שלי, פרופסור מר. שחי בארשיפה נחלם במלחיה."

אחרי חמש שנים של אהבה גדולה, העבודה של נצחיה את האהבה...
"הוא לא יכול להיות שם. מה אני אעשה שם כל היום? לא יכולה להיות שם. נקודה. אם הייתי גולה כמות אולי הייתי מסתדרת. אבל יש בחירה. חוץ מזה, בדעו שאחר מותר על רצונות שלי. העבודה שלי, נשאים אחר ולא שנים. סרטים זה חלק מעצמי. בגילגו רק על אהבה לחיות? באחר השירים יש לי שורה -

אך מסבירים מושב באנגלית...
אך מסבירים מושב...
מחזות מילים פשוטות. אני שוב אומרת לך שאני עובת."

ככה לוותר, את אנוכיותך...
"אני קדיחה את לא ראה שאני קדיחה"

מועדון מטיילי מעריב

ב-1869 הזמין שליט מצרים, ח'ליף איסמעיל, את כל גדולי העולם לטקס פתיחת תעלת סואץ. לטקס הוזמנה יצירה של ורדי, שחבורה במיוחד לאירוע זה, האופרה "אאידה".

"מועדון מטיילי מעריב" ו-"נאות הכיכר" מזמינים אתכם בראש השנה תשמ"ח, לשחזר את החוויה ולשלב בביקור במצרים צפייה והאזנה לאופרה של ורדי:

א א א ד ה
בביצוע: TEATRO PETRUZZELLI
חאריכי ציאה: 23.9; 27.9.

לינה במלון הילטון בקהיר.

למדבר עם נאות הככר
5 אפשרויות לטיולי חגים לנגב, מדבר יהודה וסיני, ב-4 תשלומים שקללים.

טיול גמלים בהר הגבוה	ראלי ג'יפים
7 ימים למטיבי לכת לאזור ההררי סביב סנטה קטרינה (ציאה: 7.10; 11.10; 15.10)	4 ימי ספארי במדינה עצמית בנגב (ציאה: 7.10; 11.10; 15.10)
ספארי בדורס סיני	טיול קומנדקרים
5 ימים לנואיבה, דהב, שארם-אל-שייח (וטנטה קטרינה ברכב מדברי (ציאה: 7.10; 11.10; 15.10)	4 ימים למדבר יהודה והמכתשים (ציאה: 7.10; 11.10; 15.10)

טיולי קיץ 1987

- לגלות עולם נסתר עם מדריכי "נאות הכיכר"
- * תורכיה - מערב ומזרח. 10-18-20 יום.
  - * יוגוסלביה - איטליה. 16-18-19 יום.
  - * יוגוסלביה - הונגריה - אוסטריה. 17-18-23 יום.
  - * פולין - הונגריה. 15 יום.
  - * ספרד - פורטוגל והפירינאים. 15-20-21 יום.
  - * ספרד - צרפת. 16 יום.
  - * דרום אמריקה. 33 יום.
  - * דרום אמריקה. 21 יום.
  - * ספארי בקניה. 16-19-23 יום.
  - * סקנדינביה. 18 יום.
  - * המזרח הרחוק. 30-37 יום.
  - * טיולים בדגש מיוחד - לחובבי טבע, אמנות או תיאטרון.

האזנה לרמן

9/06/2015

ימי מוצר למשקל

<p>חותנות לילה וחלוקים קיציים</p>	<p>מכנסיים ארוכים וחולצות בד</p>	<p>חליפות שמלות וחצאיות</p>
---	--	---

26% + 10%

כולל מוצרי היוקרה של סנט מייקל מרקס אנד ספנסר

סט רומנטיקס

6 מובות

20%

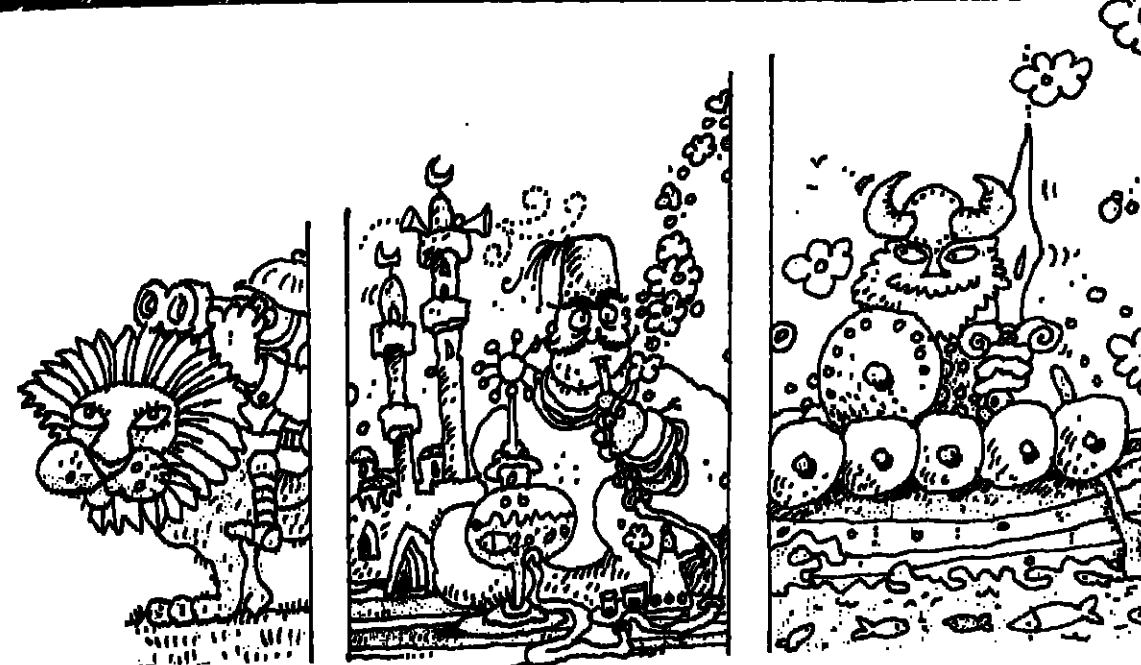
20% הנחה

מתיית השכס

מבחר עשיר

**מגזר חור
מחפשים**

שרות ללקוחות המשביר לצרכן-קניה באשראי עד 12 תשלומים באמצעות יציל

**מועדון
מטיילי
מעריב**

לגלות עולם נסתר עם מדריכי נאות הככר
טיולי סתיו - חורף 1987

[illegible]